

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi co dzień z wyjątkiem poniedziałków i dni świątecznych.
Numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	połrocznie:	kwartał:	tygodniowo:
W mieszk.	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgry:				
a jednorazowa przesyłka poczt.	82	16	8	2 kor. 20 h.
a dwurazowa	88	18	9	2 kor. 20 h.
W Państwie Niemieckim	86	18	9	2 kor. 20 h.
W innych państwach	46	24	12	4

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

Rekopisów nadsyłanych Redakcji nie zwraca.

W Łwowie sprzedaż numerów po 19 hł. w Biurze dzienników A. Olczewskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Pienia, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe, miejscowości: administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafik w Ryńku — Agencja J. Hopsa i A. Salomonow, ul. Sławowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Składowa 18. — Handel Kretschmera, ul. Szewska — Handel J. Eklara, ul. Karmelicka 18.

Samiejszczyzna (inseraty) przyjmują: W Łwowie Biura dzienników: Ludwik Pienia, ul. Karola Ludwika 11, S. Sokolowski, Pasaz Hausmana 9. — W Przemyślu Hensels. — W Jarosławiu A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), i Wollzeile 6. — M. Dukes Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu a. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — A. Oppel. — R. Koss (także w Berlinie Hamburgu, Monachium i Norimberdze). — H. Schall (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Loreste, directeur, 61 Rue Rongmont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmują: Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadpłać po 60 h od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h., następny po 10 h. od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla samiejszczyzny, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Od administracji „N. Reformy“.

Celem uregulowania nakładu, prosimy o możliwie najwcześniejsze nadesłanie prenumeraty.

„Nowa Reforma“ wychodzi

dwa razy dziennie:

o godzinie 5 rano i o pół do 3 po południu.

Pomimo znacznie zwiększonych z tego powodu kosztów wydawnictwa, pierwotna cena prenumeraty

nie została podwyższona.

Szczegóły prenumeraty w nagłówku dziennika.

Nasi Niemiecy „współwyznawcy“.

Gdy w Prusiech na całej linii toczyła się tak zw. „walka kulturalna“, walka między rządem pruskim a kościołem katolickim, Polacy w zabiorze pruskim posiadali w Niemczech katolickich dzielnicy i na pozór wiernych towarzyszy broni. W całej Polsce rozczulano się wówczas nad wspólnymi mowami Mallinckrodtów, Windhorstów, Schorierów, Lieberów i innych przywódców niemiecko-katolickiej frakcji centrum, wygłaszanych w obronie uciskanych, krzywdzonych „polskich współwyznawców“. Sceptyków, którzy już wówczas zalecali pewną ostrożność i wstrzeźliwość w ocenianiu tych niemiecko-katolickich afektów miłosnych, uważano niemal za zdrajców polskiej sprawy. Rychło atoli już sceptycyzm taki okazał się aż nadto uzasadnionym. Gdy bowiem ks. Bismarck „pośzedł do Kanossy“, gdy zawarł pokój z Rzymem, przywracający kościołowi katolickiemu w Prusiech wszystkie niemal poprzednio odebrane prawa, a tylko co do dzielnicy polskich zastrzegł sobie pewne wyjątkowe, wyraźnie antypolskie kompetencje, przyjaźń i wierność „niemieckich współwyznawców“ nagle znacznie ostygły. Sędziwy Windhorst płakał wprawdzie w Sejmie pruskim nad smutnym losem „polskich katolików“, lecz ani na chwilę nie zaważał się poświęcić ich dla dobra — katolików niemieckich.

Od tego czasu przyjaźń polsko-centrowa na dobre psuć się zaczęła. Niemiecko-katolickie centrum, ubiegając się wszelkimi sposobami o stanowisko part. rządowej, coraz częściej zapominało o uciskanych, krzywdzonych „polskich współwyznawcach“, zbywało ich jedynie platoniczną miłością, ani razu nie rzuciło całego swego wpływu na szalę w obronie ich narodowych interesów, co więcej, narzucało się im na mentora i cenzora — ich „prawowitości katolickiej“. Smutniej jeszcze objawiła się ta „przyjaźń“ niemiecko-katolicka — w polskich dzielnicach. Na Śląsku centrum dążyło całą siłą pary do zgermanizowania polskiego ludu; w Księstwie zaś i w Prusach Zachodnich niemieccy katolicy oddali się rządowi dobrowolnie na narzędzie do niemieczenia polskich kościołów i parafii.

Najręchlej poznał się na tych fałszywych przyjaźniach lud polski. Na Śląsku jednym potężnym rozmachem wywołali z pod ich niebezpiecznego opiekuństwa, a i w Księstwie położyli tamę klerykalnemu krótkowidztwu, które, mimo tylu smutnych doświadczeń z niemiecko-katolickim hakatyzmem, zawsze jeszcze pragnęło iść ręką z „niemieckimi współwyznawcami“.

Zdaje się, że i polskie społeczeństwo w Galicji czeka podobne doświadczenie. I Koło polskie w Wiedniu uczuwało zawsze szczególną sympatię do niemiecko-katolickich grup klery-

kalnych, z niemi też najchętniej zawierało — braterstwo broni. Po zaprowadzeniu powszechnego prawa głosowania skład Koła znacznej uległ zmianie, taksamo klerykalne partie niemieckie w parlamencie w inną przybrały się szatę, skupiając się w wielkie stronnictwo chrześcijańsko-socjalne — lecz dawne sympaty nie wygasły jeszcze zupełnie — dziś nawet okazują się silniejszymi od naturalnych niejako węzłów — które łączyć nas powinny — z „unią słowiańską“. I tu atoli nie przeszkadza to bynajmniej naszym „współwyznawcom“ niemieckim — odkał stali się podpora rządu — zerkając miłośnie ku dawnym centralistycznym „ideatom“, kokietał się z najskrajniejszym szowinizmem niemieckim. Pozazdrościli oni smac łaurów radykalnym-narodowcom niemieckim i nieco za troskliwie zaczynają się już opiekować także Galicją!

Już przed trzema tygodniami zwróciliśmy uwagę na artykuł w głównym organie partii chrześcijańsko-socjalnej, w wiedeńskiej „Reichspost“, zajmujący się Niemcami w Galicji i zastrzegający się stanowczo przeciwko niedwuznacznie w nim objawionemu zamiarowi niemieczania do wewnętrznich spraw naszego kraju. „Reichspost“ tymczasem nie poprzestała na tej jednej próbie. Przed kilku dniami pojawił się w niej drugi artykuł na ten sam temat, z jeszcze konkretniejszymi zarzutami i postulatami. Artykuł ten dowodzi niezbicie, że nie tylko że strony narodowych-radykalistów niemieckich, lecz także ze strony tych naszych niemiecko-katolickich „przyjaciół“ grozi nam niemiecka inwazyja do Galicji, inwazyja niemieckich intrzyg i wpływów.

„Reichspost“ sama stwierdza na wstępie, że „wbrew zaprzeczeniom polskich „szowinistów“ — obok kwestyi ruskiej i żydowskiej, już w całej pełni istnieje w Galicji także — kwestya niemiecka. Osiedleni tu bowiem koloniści niemieccy zdobyli już sobie prawo zasiedlenia, a tem samem prawo głosu w sprawach krajowych.

Na mimowolną humorystykę zakrawa „dobra rada“ wiedeńskiego chrześcijańsko-socjalnego organu, ażebyśmy Niemcom w Galicji to prawo przyznali i potem ręką w rękę z nimi uprawiali antysemityzm, a tak samo przypuszczając, że Polacy sami byliby żałowali, gdyby ci koloniści, którzy pragną pozostać Niemcami, opuszcili Galicję! Dalsze atoli uwagi i żądania organu „ekscelencyi“ Luigera brzmią już daleko poważniej. Domaga się on bowiem, za przykładem gadzinowego „Volksblattu“, ażeby Rada szkolna dała Niemcom w Galicji czyste niemieckie szkoły, ażeby szkoły te stanowiły osobny krajowy okręg inspekcyjny, a dalej, ażeby niemieckie gimnazjum we Lwowie stało się na prawde szkołą niemiecką, przyczem — jak się zdaje — „Reichspost“ ubolewa, że jest to jedyna średnia szkoła niemiecka w Galicji. Potem następują żale na brak niemieckiego duszpasterstwa w niemiecko-katolickich koloniach, kończące się nową dobrą radą, ażeby galicyjskie władze duchowne naśladowały przykład niemieckich władz duchownych w głębi Niemiec, które rzekomo ze szczególną troskliwością opiekują się duszami przebywających tam wychodźców polskich.

Tu szanowna „Reichspost“ schwytała się we własne sieci. Sławiona bowiem przez nią rzekoma troskliwość biskupów niemieckich o duszpasterstwo polskich wychodźców jest w rzeczywistości tak skandalicznie marną i tak nawskroś przebiegłą tendencją germanizatorską, że gdyby polskie władze duchowne w Galicji postanowiły naśladować ją w całej pełni, powinnoby również otworzyć do

jak najrychlejszego spolszczenia galicyjskich kolonistów niemieckich!

Dalszy zarzut, jakoby Polacy w Galicji jedynie z chęci odwetu za politykę antypolską w Prusach ignorowali interesy Niemców w Galicji, jakoby galicyjski Wydział krajowy z tej jedynie przyczyny odmawiał gminom niemieckim zakładania w nich kas Raiffeisenowskich, a już istniejącym takim kasom nie chciał udzielać kredytu — sam się piętnuje, jako niegodna wprost insynuacyja. — Wydział krajowy ma obowiązek opiekowania się pod tym względem przedewszystkiem najuboższymi, najbardziej pomocy potrzebującymi gminami, a do tych kolonij niemieckich w Galicji nie należą. — Kolonistom niemieckim powodzi się tu tak dobrze, takim cieszą się dobrobytem, że sami o sobie radzić mogą i powinni. Przecie nawet szowinistyczny „Volksblatt“ przyznał w jednym z ostatnich numerów, w którym narzekał na brak nauczycieli Niemców w Galicji, że załemu z synów tych kolonistów ani na myśl nie przyjdzie sięgnąć po „głodowy“ chleb nauczycielski, ponieważ ma do wyboru daleko lepiej opłacające się zawody i stanowiska. Jeśli zaś „Reichspost“ żali się w końcu, że krajowa Rada szkolna w Galicji ogranicza naukę języka niemieckiego w więcej klasowych szkołach — to żał ten dopoty zakrawać będzie na „lży krokodyla“, dopóki autorowie „lex A-m-a-n-Kolisko“ nie zaprowadzą w szkołach dolno-austriackich obowiązkowej nauki... języka czeskiego.

„Reichspost“ kończy swoje wywody gorącym apelem do niemieckiego „Schulvereinu“ i ostawionej „Ostmark“, ażeby zajęły się Niemcami w Galicji i na swój sposób rozbudziły w nich ducha niemieckiego — naturalnie antypolskiego. — Austriacy nasi „współwyznawcy niemieccy“ otwierają więc już organizują niemiecką inwazyję do naszego kraju i niemiecką w nim „kwestyję“.

Czy „Koło polskie“ i nadal ignorować będzie tę agresywną tendencję swoich sprzymierzeńców, czy ci, którzy z naszego kraju zamierzają podążyć na „walny wiec katolików austriackich w Wiedniu“ nie uczują wobec tego pewnych skrępowań sumienia? Bądźmy raz wreszcie sobą i dbajmy przedewszystkiem o — własne nasze interesy!

Kursa dla kształcenia nauczycieli fachowych.

(Kursa dla kształcenia nauczycieli robót ręcznych. — Kursa dla kształcenia mistrzów ogrodników dziecięcych. — Statut kursów wydziałowych. — Statut nauczycielskich kursów rolniczych.)

Nowe przepisy o kształceniu nauczycieli przewidują tworzenie kursów specjalnych dla wyszkolenia zgłaszających się kandydatów (kandydatek) w pewnym, przez nich obranym, fachowym kierunku. Do tego celu służyć będą kursy roczne przy seminariach, które wyznaczy ministerstwo oświaty. Przy seminariach żeńskich utworzone będą kursa dla kształcenia nauczycielek robót ręcznych kobiecych, oraz kursa dla kształcenia nauczycielek ogrodników dziecięcych; przy seminariach męskich zaś kursa wydziałowe i to corocznie po dwa z dwóch różnych grup fachowych celem ułatwienia nauczycielstwu ludowemu, pełniącemu swe obowiązki, przygotowania się do egzaminu wydziałowego. Przy szkołach rolniczych wreszcie odbywać się będą przynajmniej co drugi rok fachowe kursy rolnicze.

Kursa robót ręcznych kobiecych mają dać kandydatom oprócz technicznej biegłości w robotach kobiecych, także ten stopień wykształcenia, który jest potrzebny do udzielania tego

przedmiotu z pożytkiem. Przyjęte będą kandydatki z ukończonym 17 rokiem życia, posiadające fizyczne uzdolnienie, wystarczające przygotowanie z języka wykładowego, oraz niejaka wprawę w robotach ręcznych, o czym decydować ma wynik egzaminu wstępnego. Nauka trwa jeden rok, a udzielają jej siły nauczycielskie seminariów żeńskich, względnie szkoły żeńskie. Plan nauk obejmuje następujące przedmioty: religia (1 godzina), pedagogika szkolna (2 godziny), język wykładowy (3 godziny), rysunki odręczne (4 godziny), rachunki (2 godziny), roboty ręczne kobiece (10 godzin), ewangelizacja praktyczna (2 godziny) i higieny (1 godzina). Razem tygodniowo godzin 25.

Nie będzie tutaj przytaczał szczegółowo materiału naukowego z poszczególnych przedmiotów; nadmieniam jednak muszę, iż plan rysunków odręcznych, zastosowany jest ściśle do robót ręcznych kobiecych, a plan z robót odpowiadających planowi trzech kursów, przepisane dla kandydatek seminariów nauczycielskich żeńskich, co już w artykule IV szczegółowo omówiliśmy. Nauka łączy się z ćwiczeniami praktycznymi kandydatek w szkole ćwiczeń.

Po ukończeniu kursu otrzymują kandydatki na podstawie postępów, okazanych w ciągu roku szkolnego, oraz klasyfikacji końcowej, świadectwo. — Tym kandydatkom, które przyswoiły sobie przepisany materiał naukowy w zupełności, wydaje się świadectwo uzdolnienia „na nauczycielski robót ręcznych kobiecych dla szkół ludowych pospolitych“, reszta otrzymuje świadectwo frekwencyjne. Egzamin na nauczycielskie robót ręcznych kobiecych składać mogą również i prywatystki za opłatą taksy egzaminacyjnej, która wynosi 10 koron.

Celem kształcenia mistrzyni ogrodników dziecięcych otwarte zostaną osobne kursa naukowe przy poszczególnych seminariach nauczycielskich żeńskich. Warunki przyjęcia są: ukończony 16 rok życia, uzdolnienie fizyczne, przygotowanie naukowe, przepisane do przyjęcia do seminarium nauczycielskiego oraz słuch muzykalny i dobry głos do śpiewu.

O przyjęciu kandydatki decyduje wynik egzaminu wstępnego. Kurs jest jednorooczny, a nauki udzielają siły nauczycielskie seminariów żeńskich.

Plan nauk obejmuje następujące przedmioty: religia, nauka wychowania i teorii ogrodnika dziecięcego, ćwiczenia praktyczne w ogrodniku dziecięcym, nauka języka i nauka o rzeczach, rysunki odręczne, modelowanie, roboty ręczne kobiece, higiena szkolna, śpiew i gimnastyka.

Podobnie, jak kandydatki kursu robót ręcznych, otrzymują kandydatki kursu dla kształcenia mistrzyni ogrodników dziecięcych po ukończeniu nauki — świadectwo uzdolnienia, albo też świadectwo frekwencyjne.

Od kandydatek, które się wykazały świadectwem dojrzałości, lub też patentem na nauczycielskie szkół ludowych pospolitych, wymagana jest 3-miesięczna hospytacja w dobrze urządzonej ogrodniku dziecięcym.

Egzaminowi na mistrzynię ogrodników dziecięcych poddać się mogą także kandydatki prywatne, jeśli ukończyły 17 rok życia, przyswoiły sobie wiadomości, przepisane planem i wykazały, że przez pięć miesięcy przynajmniej były hospitantkami w dobrze urządzonej ogrodniku dziecięcym.

Corocznie odbywać się będą przy seminariach nauczycielskich dwa kursa wydziałowe równocześnie dla dwu różnych grup zawodowych. Kierownikiem takiego kursu będzie dyrektor dotyczącego seminarium za osobnym wynagrodzeniem, a docentów mianuje Rada szkolna krajowa.

Na kursa wydziałowe przyjmować się będą abiturientów seminariów nauczycielskich, którzy uzyskali świadectwo dojrzałości z odznaczeniem, bezpośrednio po ukończeniu seminarium, oraz nauczycieli ludowych, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny do szkół ludowych z odznaczeniem.

Pierwsi otrzymują na czas trwania kursu stypendium, które pobierali podczas studiów w seminarium, drudzy urlop roczny z pełnymi poborami. Liczba słuchaczy kursu nie ma przekraczać 35. Nauka będzie bezpłatna, a wydatki pokrywane będą z funduszy państwowych. Z końcem roku otrzymują frekwencyjny, którzy na naukę pilnie uczęszczali, świadectwo frekwencyjne, poczem poddać się mają egzaminowi wydziałowemu przed komisją, ustanowioną przez Radę szkolną krajową.

W końcu wspomnieć jeszcze musimy o statucie kursów rolniczych. Zadaniem nauczycielskich kursów rolniczych jest dalsze wykształcenie do zawodu nauczycielskiego, a w szczególności w przedmiotach nauki dopełniających kursów rolniczych i dlatego kursa te odbywać się będą przy szkołach rolniczych. Personal nauczycielski dla takich kursów mianuje Rada szkolna krajowa i wyznacza im za pracę osobne honorarium. Frekwencyjantami mogą być tylko tacy kandydaci, którzy po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego do szkół ludowych pospolitych byli czynni na samodzielnym stanowisku w szkołach ludowych wiejskich, co najmniej przez trzy lata i okazywali osobliwie zamożność do robót rolniczych. Liczba słuchaczy nie ma przekraczać 20. Otrzymują oni na czas trwania kursu urlop z pełnymi poborami.

Plan nauk obejmuje wszystkie te przedmioty, które są przepisane dla dopełniających kursów rolniczych, tudzież przy specjalnym egzaminie z gospodarstwa wiejskiego. Szczegółowy plan, dla każdego kursu odmienny, odpowiednio do potrzeb kraju, wydaje Rada szkolna krajowa. Bernard Bieder.

Opiekunowie wychodźców.

Wychodźcy polscy, dążący za chlebem do Ameryki północnej, nie mają stanowczo szczęścia do swoich opiekunów. Tutaj w kraju przeróżne jednostki opatrzonosłowo czechają na ich grosz, narzucając im swoje żgubne usługi, na granicy państwa i kraju dostają się z deszczu pod rynek, a już na okretkach przewozowych są po prostu pozabawieni wszelkich praw. Wobec tego opinia publiczna w kraju przyjęła z zadowoleniem przed laty wiadomość, że w Nowym Jorku powstało schronisko dla wychodźców polskich pod nazwą Domu św. Józefa. Prasa polska w kraju polecała to schronisko wychodźcom polskim, ufając osobom stojącym na jego czele i sądząc, że tam na dalekiej ojczyźnie rodak będzie rodakowi przyjacielem i bezinteresownym opiekunem.

Niestety zawód nad wyraz bolesny spotkał tych wszystkich, którzy się zajmują dolą wychodźców polskich. Oto, jak donoszą dzienniki polsko-amerykańskie, Dom św. Józefa stał się siedliskiem tak jaskrawych nadużyć, że komisarz emigracyjny Williams nie mając władzy, na mocy której mógłby zamknąć owe polskie schronisko dla emigrantów, odebrał na przywieźle posiadania swego delegata na Ellis Island pod Nowym Jorkiem, gdzie wysiadają na ląd wychodźcy wszelakiej narodowości i przynależności.

Komisarz emigracyjny w komunikacie do zarządu Domu św. Józefa podał w 6 punktach nadużycia, którego spowodowały do odebrania Domowi św. Józefa wspomnianego przywileju. Sprawa jest tak ważna, a zarzuty tak ciężkie, że pismo komi-

Antoni Piotrowski.

Franek.

Opowiadanie z lat krwawych.

(Ciąg dalszy.)

— Słuchajno, tylko gadaj prawdę, czy w Końskowoli są Moskale? — Sa, panie naczelniku — przed wieczorem przyszły dwie rotę i kozunie. — Dobrze, możesz odejść. — Franek, słuchajno. — Franek Junosza podszedł do dowódcy — ten wziął go pod ramię i odprowadził na bok. — Pocztares mówi prawdę — już coś zwłaczał — posłali sztafetę do Lublina, ażeby stamtąd też wysłali dwie rotę — chcą nas wziąć we dwa ognie — musimy się stąd wynieść — bo jakby nas teraz napadli, to ani kwadransa nasi ludzie nie wytrzymają bez broni — bez organizacji — musimy iść — lasami ku Kaźmierzowi. Tam nad Wisłą mamy dostać broń — po drodze będziemy ich trochę obuchali. Zawołaj resztę naszych. — Franek wszedł między tłum i wyprowadził z niego kilku młodych ludzi. — Ci otoczyli w milczeniu Frankowskiego. — O ataku na Końskowolę nie możemy mszryć — tam są dwie rotę piechoty i kozacy — w Lublinie oczekują rozkazów, aby nas wziąć we dwa ognie. — Zebrać ludzi, ustawić i pójdziemy najprzód do Puław, z powrotem trzeba się trzymać brzegów Wisły, potem pójdziemy do Kaźmierza. Jakby nas naciskali, przepawimy się przez Wisłę w Bieckie lasy.

Rozeszli się oficerowie — rozległy się słowa komendy.

— Pierwsza kompania, formuj się. — Tłum podzielił się na kilka gromadek, które zaczęły się ustawiać.

Podprowadzono z zarośli konie — Frankowski i oficerowie na nie posiadali.

— Sparman, jedź z Jońskim pościgać pikietę; w tylniej strażnicy jedźcie za nami do Puław.

Staś Sparman był w oddziale powstańców. Około połowy stycznia zniknął on z Warszawy, pomimo perswazyj i pilnowania radcowstwa.

Pokusowali obydwa z Jońskim w kierunku Końskowoli — a oddział zagłębił się wyciągniętą a długą, ciemną linią — w lasy.

W Majdanie tymczasem było coraz smutniej. Andzię odesłano do Bnory, o parę mil od Majdanu, bo Majdan, leżący przy wojakowym trakcie na odludziu, był na owe czasy miejscem niebezpiecznym. W sąsiednich wsiach chłopcy zaczęli się burzyć, korzystając z anarchii, jaka panowała, zaczęli ciąć rządowe lasy i sprzedawać żydom i Niemcom za bezcen. Te łatwe zarobki stały się powodem do wielkiego pijaństwa między chłopami.

Z jednej strony urzędy leśne rządowe upominały podstępnych, aby tym rabunkom kres położyli, a z drugiej strony rząd narodowy tajny wywierał na nich nacisk przez swoje rozkazy, aby stanowczo nie pozwalali na takie niszczenie lasów „narodowych“.

Tymczasem chłopcy rozuczuli się na dobre, pogłoski chodzące o uwłaszczeniu, podsypane szutecznie i rodmuchiwane przez rządowych agentów, stworzyły sytuację, która lada chwila mogła mieć krwawe następstwa.

Po sto wózów zajeżdżało do lasu po drzewo, setki starodrzewu padały na raz pod siekierami chłopów.

Władysław, naciskany ze wszystkich stron, obarczony oprócz tego zbieraniem podatków narodowych na przyszłe powstanie, nie miał ani chwili czasu. Ciągłe za domem, na koniu, albo na bryce, dźwiał o żonę i dziecko, bo chłopci odgrazali się, że go z dyment puszcza.

Pewnego dnia przyszedł rano na posadę strzelec Balcer, który już dwadzieścia lat służył w leśnictwie i donosił Władysławowi, że chłopcy ze Stanisławowa i Mogielnicy wybierają się do Chynowskiego ogrodu po dęby we dwieście blisko wózów. Było to około dwudziestego stycznia.

Nie nie mówiąc Kamile, uzbrojeni we dwa pistolety, wyjechał rano na koniu z domu, rozkazawszy poprzednio zwołać wszystkich strzelców i strażników z całej swej strażnicy, pod Budki Posuniackie niedaleko Stanisławowa. Gdy do Budki przyjechał, zastał tam już wszystkich swoich ludzi: Tarczyńskiego i Franzelskiego, strażników, Balcera, Brzózka, Marudę, Wrochnę, Sowę, Sołtę i kilku innych strzelców — razem ludzi około piętnastu.

Wiadomości były groźne, chłopcy z Mogielnicy już od rana pili ze Stanisławiankami w karczmie, we wsi narodu, jak nabił, paręset wózów.

Władysław jednak postanowił spróbować. Wszyscy jego ludzie byli na koniach; ruszył więc do Budki Posuniackiej do Stanisławowa.

Już przy wjeździe do wsi, słysząc było gwar pijanego chłopstwa. Muzyka w karczmie grała, a choć to był dzień powszedni, w karczmie tańczono. Gdy tylko wjechał do wsi, kilka bab, tyłami polecało do karczmy dać chłopom znać o zbliżających się strzelcach. Chłopi na tę wiadomość poskoczyli do siekier, zatkniętych w rozwozy wózów i w groźnej postawie patrzyli na nadjeżdżającą gromadkę strzelców.

Gdy już podjechali ku gromadzie chłopów blisko, Władysław wysunął się naprzód i rzekł: — Co to znaczy, won do domu, łajdaki.

Chłopi się rozśmiali.

— A tobie, co do tego, ciarachu — las teraz jest nasz.

— Jak się który waży do lasu jechać, to jak psu w łeb strzelać.

Widzicie go, jaki jurny — hej! chłopcy, weźwa się do niego — i jeden z najbliższych stojących chłopów podbiegł i konia Władysława chwycił za cugle. Ten szybko wyjął z pod kołuszka pistolet i strzelił — chłop puścił cugle i jęcząc, padł na ziemię.

Cały tłum rzucił się ku Władysławowi, którego tymczasem otoczyli jego strzelcy. Tarczyński i Trandzelski wydobyli też pistolety.

Koły i konie zaczęły w około małej gromadki świsnąć.

Tłum pijany był — bronić się nie było czem. — Pawie podstępny, uciekajmy, bo nas tu pomordują! — mówił zdyszany Balcer i w tej chwili pochylił się na siodło, krzyknawszy: — Jezul!

Jakiś chłop konicą uderzył go w głowę — podbiegł na koniu Brzózka, przytrzymał spadającego z konia Balcera — z drugiej strony chwycił konia za cugle, wypadł z ręki Balcera, Wawrzek Sowa i zaczęli ku Budkom Posuniackim uciekać galopem.

Władysław, widząc, że nie da rady tej rozbawionej tłumie, zawrócił konia i galopem puścił się również ku Budkom a wszyscy strzelcy za nim, kamienie świsnęły z nimi i po grózkę.

Poczekaj psiakrewny, my cię tam podkurzymy, jak lisa, widzisz go, będzie ludzi mordował. Tymczasem Władysław dopadł do Budki z ludźmi, chłopcy ich nie gonili, zrobili swoje. Balcer zemdlny leżał na przybłętej jednej z chałup, krew z pod czapki zalewała mu twarz.

Postarać się natychmiast o wóz — rozkazał Władysław. W kilka minut dwóch strzel-

ców, znalazłszy brykę roziśnioną i jakieś chomonta, zaprzęgli swoje rozsiadane konie, złożyli na stronie Balcera, posiadali i ruszyli, otoczeni resztą strzelców z Władysławem na czele, ku Majdanowi.

W parę godzin potem przed ganek posady zajeżdżał wóz z ranionym Balcerem.

Kamila przerażona, wybiegła do zsiadającej go meza.

— Władziu, co ty robisz? Co to jest? Kto Balcera tak zranił?

— Nic, nie, nie bój się — trzeba go opatrzyć. Weźcie go do kuchni!

Przeniesiono omdalego Balcera do kuchni i złożono na werku. Kamila ciepłą wodą omyła mu zsiadłą krew z twarzy, zdjęła ostróżkę czapki futrzanej i pokazała się, że ma ranę wielką na wierzchu głowy. Czapka była uderzeniem klucy przecięta. Opatrzoną ranę domowymi środkami i Balcer otworzył oczy.

— Zawiście mnie do domu — wyszeptał.

Rzeczywiście trudno było Balcera na posadzie trzymać wobec pogroźek, jakie dziś w Stanisławowie słyszano.

Władysław więc kazał zaprzadzić swoje konie do drugiego wozu, wysłanego słomą, Balcera na słomie ułożono i dwóch strzelców odwiezło go do domu, o trzy wiorsty od Majdanu.

Pomną resztą strzelców rozjechała się, pozostali tylko Brzózka i Tarczyński. Noc zapadła, psy ujadły, biegając koło domu.

Tarczyński i Brzózka pokładli się w sieni. U Władysława w pokoju sypialnym paliła się świeca.

Wtem psy zaczęły ujadąć gwałtownie.

(C. d. n.)

szerszą rządowego Williamsa podajemy dosłownie wedle tekstu, umieszczonego w „Kuryerze Polskim” (Nr. 192), wychodzącym w Milwaukee. Oto zarządy komisarska:

1. Pomimo oświadczenia zarządu Domu, złożonego w czerwcu, iż nie pobiera żadnych opłat od emigrantów, każdy emigrant był zmuszony do zapłacenia 65 centów, zaraz po przybyciu do Domu, a jeśli się wzbraniał płacić, zmuszono go do tego groźbami. Również pobierano opłaty za pozostawienie i mieszkanie, pomimo iż takowe miały być dostarczane bezpłatnie.

2. Pracodawcy opłacać muszą agentowi Domu 2 dolary za dostarczenie emigranta do pracy.

3. Antoni Jankowski złożył 9 stycznia w Domu Emigracyjnym 60 dolarów na przechowanie i udzielił się do Glasgow. Gdy w sierpniu powrócił i zażądał zwrotu swych pieniędzy, w odpowiedzi dostał różnego rodzaju wykryty, a nie pieniądze. Gdy Jankowski wniósł zażalenie do komisarskiego, ten wysłał inspektora dla zbadania sprawy. Inspektorowi oświadczone, że Jankowski otrzymał swe pieniądze w jesieni, po przyjeździe z Europy zarządy Domu.

4. W grudniu 1907 zarządy ówczesny Domu skazany został sądownie na karę, za prowadzenie biura pracy, bez koncesji wymaganej. A pomimo tego, obecny zarządy interwelowany w tej sprawie przez komisarską, zakomunikował mu, że sprawa upadła w sądzie, co jest niezgodne z prawdą.

5. Wszystkie twierdzenia zarządu Domu o opiece i utrzymywaniu emigrantów, w większości wypadków okazały się zupełnie nieprawdziwymi.

6. W ciągu dwóch lat bito emigrantów wężem gumowym, wypełnionym jakąś ciężką substancją. Utrzymywano tam napoje wysokowartościowe i obsługę Domu bardzo często była w stanie pijanym. Zmuszano emigrantów do wymiany zagranicznych pieniędzy i płacono za nie dowolnie. Wyjeżdżającym do Europy sprzedawano jakieś rzekome legitymacje konsularne po cenie 2 dolarów.

Komisariat komisarski kończy się opinią: że Dom jest zakładem bardzo źle prowadzonym, utrzymywany jedynie dla wyższych biednych i nieświadomych emigrantów i że nie zaniedbywano żadnej sposobności wyzyskiwania i poniewierania.

„Polak Amerykański” w Buffalo, podawasz tekst rozporządzenia komisarskiego Williamsa, pisze:

„Nadużycia w Domu św. Józefa działy się już dawno. Przypominamy tylko zajęcia z ową biedną dziewczyną z Poznania, której przemocą odebrano część dziewczęcy i następnie wynagrodzono ją za to 500 dolarami, które nieznaczliwa w drodze do kraju zgubiła. Była to sprawa aż nadto skandaliczna i głośna. Przypominamy zaiste z przed mniej więcej dwóch lat, gdy jeden z przedstawicieli Domu św. Józefa bezlistnie oszukał kilku emigrantów, za co był komisarz Watchorn również wykluczony z Ellis Island przedstawicieli tego „dobroczyńczego” zakładu.

„Gdy prasa polska zaczęła omawiać te zajścia, wtedy ks. Kwasiński robił wszelkie wysiłki, aby sprawę zbagatelizować i zatuszować. Wtedy mu się udało. Teraz prawdopodobnie nie wywinie się siamem z przykrej nad wyraz dla nas wszystkich sytuacji.

„Jeżeli jeszcze wogóle władze amerykańskie dopuszczają instytucję Domu św. Józefa na Ellis Island i pozwolą jej przedstawicielom zajmować się losem naszych emigrantów-rodaków, wtedy należałoby wymieść z tego domu bezwarunkowo wszystkich funkcyjaryszów, nie wyłączając naczelnego „bossa”, ks. Kwasińskiego. Dał on nam już dwukrotnie dowód, że nie umie należycie sprawować swego urzędu. Przyniósł nam wszystkim tylko wstyd. Takich działaczy społecznych nie potrzebujemy na czele naszych instytucji dobroczynnych”.

Do tych uwag „Polaka Amerykańskiego” nie ma potrzeby już nic dodawać.

Dynastia grecka.

Król grecki Jerzy I, który obecnie otwarcie już „grozi” abdykacją nie tylko osobistą, lecz także całej swej dynastii, jest drugim z rządu królem, a rzecim regentem nowej Hellady. Gdy po zwycięstwie połączonych flot Anglii, Francji i Rosji pod Nawarino, Turcy zmuszeni byli wycofać swoje wojska z Achaj i Morei i gdy na mocy londyńskiego protokołu z roku 1829 powstało nowe niezawisłe państwo greckie o charakterze monarchicznym, naczelną w niem władzę powierzono bratniemu Kapodistrias, byłemu ministrowi republiki wysp Jońskich, z tytułem regenta. Rządy jego, bardzo energiczne i przejęte duchem zachodnio-europejskim, nie podobały się jednemu bohaterom poprzednich walk o wolność, ponieważ ukręcały ich władzę, a raczej samowolę, a nadto nie dawały im spodziewanych korzyści osobistych i materyalnych. Już w roku 1831 wybuchł przeciwko regentowi bunt otwarty, na którego czele stanął admirał Miaulis. W dniu 9 października roku 1831 hr. Kapodistrias zamordowany został przez członków spisku, uknutego przeciwko niemu przez możną rodzinę Maormichalidów. Z ramienia mocarstw objął po nim władzę regenta brat jego August, który atoli widząc niemożliwość przywrócenia spokoju w kraju, ustąpił już po kilku miesiącach.

W maju roku 1832 rząd Francji, Anglii i Rosji narzucił Grecji monarchię w osobie małoletniego wówczas jeszcze księcia bawarskiego Ottona (rodzonego brata obecnego regenta Bawarii, sędziwego księcia Luitpolda), za którego do roku 1835 rządził hr. Armauspeld. Wraz z nowym władcą przybył do Grecji korpus złożony z 3,500 żołnierzy bawarskich. Ogłoszony w roku 1835 pełnoletnim, Otton i panował wśród ciągłych buntów i walk partyjnych, oraz wśród ustawicznego szerszenia się wpływów i intryg trzech mocarstw opiekujących do roku 1862. W dniu 22 października wybuchła w Atenach rewolucja wojskowa, do której hasło dał oficer uważający Papadiamantopoulis, która w rok ogarnęła cały kraj. Przyczyną tej rewolucji wojskowej były podobne do przyczyn obecnego ruchu antydy następcy. Po zjednoczeniu się w toch, powstał w Grecji ruch panhelienistyczny, zmierzający do podobnego oswobodzenia i połączenia całej Hellady, a gdy napotkał na opór mocarstw, zwrócił się przeciwko królom. Zniechęcony tem Otton I, abdykował i wrócił do Bawarii. Wybrany na mocy plebiscytu królem Grecji książę angielski Alfred, syn królowej Wiktorii, nie przyjął ofiarowanej mu korony, a gdy na wybór księcia Leuchtenberskiego, zalecanego przez Rosję, angielską i Francję zgodził się nie chciał, trzy mocarstwa opiekuńcze nakłoniły Grecję do powołania na tron 18-letniego wówczas syna króla duńskiego, księcia Jerzego. Jako „wiano” dla niego, Anglia ofiarowała Grecji, pozostające wówczas jeszcze pod jej protektorem wyspy Jońskie, Rosja zaś subwencję do listy cywilnej nowego króla.

Nowy król ożenił się w kilka lat później z wielką księżną Olgą, córką rosyjskiego wielkiego księcia Konstantego, lecz mimo protekcji rosyjskiej zgodzić się musiał na ograniczenie swej władzy przez zwołanie senatu i przeniesienie wszelkich praw prawodawczych na Izbę deputowanych. Od roku 1866 co kilka lat zakładała rządzą jego sprawa królewska. W roku 1879 otrzymała Grecja bez wystrachu, jedynie z łaski mocarstw Tesalię z obszarem 13,000 kwadr. km. Mimo tego sukcesu, król Jerzy nigdy nie zdobył sobie prawdziwej popularności.

Z jego małżeństwa z w. księżną Olgą, wyszło pięciu synów, a mianowicie: 1) następca tronu Konstanty (ur. w r. 1868, ożeniony z siostrą cesarza Wilhelma II); 2) książę Jerzy (ur. 1869) były naczelnik komisarski Krety; 3) ks. Mikołaj (ur. w r. 1872); 4) ks. Andrzej (ur. w r. 1886) i 5) ks. Krzysztof (ur. w r. 1888). Liczne to potomstwo królewskie było już w roku 1887 przedmiotem targu między królem a Izbą deputowanych. Na mocy zawartego wówczas kompromisu, następca tronu otrzymał osobne apanaże wysokości 200,000 drachm, oraz dochód z rozległych lasów w Achaj, równocześnie atoli co do awansu w armii zrównano książąt królewskich z innymi oficerami. Z biegiem lat tymczasem korona pakt ten naruszyła, książęta zajęli wybitne stanowiska w armii, aż wreszcie stało się to jedną z przyczyn obecnej rewolucji.

Z obcych teatrów.

(Premiera, zabronionej sztuki B. Shawa. — Londyn a Dublin. — Życie teatralne w Atenach. — Aktoży, autorzy i p. t.).

Dla sztuki swojej p. t. „Blanco Posnet”, zabronionej przez cenzurę w Londynie, szukać musiał Shaw gościnie w Dublinie. Z krainy wszelakiej wolności, Anglii, przeniósł się do krainy wszelakiego ucisku, Irlandji, ażeby uzyskać warunkową sprawiedliwość artystyczno-literacką. A gościnę otrzymał na scenie owego teatru dublińskiego, który nosi nazwę „Abbey Theatre” i należy do „Irish National Theatre Society”. Tutaj ma swoje ognisko młodo-irlandzki ruch literacki, dążący do kulturalnej samodzielności Irlandji, zanim przyjdzie samodzielność polityczna dla tej pięknej, a tak ciężko doświadczonej krainy. Tutaj więc znalazł gościnę słowny Bernard Shaw.

Przed kilku miesiącami przedłożył Shaw londyńskiej cenzurze swoją sztukę p. t. „The show-up of Blanco Posnet”. Cenzor, mr. Redford, był zgorzchny i treści i form sztuki, która, zdaniem jego, obraża Boga i religię. Cenzor londyński zabronił wystawienia tej sztuki i przed Shawem zamknął się podwoje wszystkich teatrów Anglii tudzież Szkocji. Pozostała Irlandja, dokąd nie sięga władza londyńskiego cenzora — no i Europa, a zwłaszcza Ameryka. Miejsca, jak widzieliśmy, było dosyć, ale Shaw wybrał Irlandję, jak gdyby chciał pozostać jak najbliżej Anglii, albo może uczynił na przekór cenzorowi londyńskiemu.

Lord Aberdeen, wicekról Irlandji, zezwolił na przedstawienie sztuki, uczynił jednakże dwa zastrzeżenia. Najpierw wyraził powątpiewanie, czy „Abbey Theatre” posiada w koncesji sprawę przedstawiania takich utworów scenicznych, a następnie zagroził dyrekcji odebraniem koncesji, gdyby publiczność uczuła się dotkniętą „niemoralnościami” sztuki. Dyrekcja teatru odpowiedziała na te zastrzeżenia, że widocznie lord Aberdeen pragnie londyńskiej cenzurze wyrobić władzę także w Irlandji, że więc chodzi o sprawę zasadniczą. Prasa stanęła po stronie dyrekcji i to wpłynęło dodatnio na publiczność.

Pierwsze przedstawienie sztuki odbyło się we czwartek. Akcja rozgrywa się w leśnej puszczy kanadyjskiej, w gminie, której ludność, jak powiada Shaw, jest „violent, cruel, sensual, ignorant, blasphemous, bloodthirsty”. Jak na mieszkańców małej gminy leśnej w Kanadzie jest to może zbyt wiele wad, któremi można by śmiało obdzielić wielkie miasto. W gminie owej żyją dwaj bracia Posnetowie, obydwa nieponi. Starszy Posnet, przełożony kościoła i generalny producent alkoholu dla gminy, grzeszy na potęgę, ale pomny swego stanowiska, okrywa się pozorami wielkiej pobożności, młodszy Posnet, imieniem Blanco, jest nieponiem bez obłonek.

Starszy Posnet winien młodszemu pieniądze. Blanco Posnet, nie mogąc od przykładnego brata odebrać monety, zabrał mu konia i jedzie na nim w świat. Wszystko byłoby w zupełnym porządku, tylko że koń nie był własnością Posneta starszego, wobec czego Blanco Posnet stał się pospolicim koniokradem. Blanco, nie wiedząc o tem, jedzie w świat. Po drodze spotyka kobietę, niosącą do lekarza dziecko. Kobieta prosi o konia, ażeby mogła przedrzeć stanąć u lekarza. Blanco Posnet chce dalej jechać, ale dziecko wyciąga do niego rączki i woła: „Tato”. Wzruszony Posnet odstępuje kobiecie konia, a sam siada przy drodze i rozmyśla.

Siedząc przy drodze, rozmyśla nad tem, że w owej chwili Bóg położył na nim dłoń swoją. Spoglądając na tęczę i odczytuje na niej wyrazy: „Teraz, Blanco chwyćcie cię za koltierz”. Mowa o Bogu. Ale tymczasem Posneta juniora chwycili za koltierz mieszkańcy gminy leśnej jako koniokrada. Powiedzieli sobie naprzód, że „jury” zasiadzi go i naturalnie powiesi. Na rozprawie zjawia się matka chorego dziecka i opowiada historję swojego spotkania z Posnetem. Owa kobieta, nazywająca „niemoralne stosunki” z wszystkimi prawie dygnitarzami gminy, miała zamiar z niewiastą do Posneta zeznać dla niego obciążając, ale gdy przypomniała sobie wołanie dziecka: „Tato!” — oświadczyła, że chciała popełnić krzywozręczność.

Wtedy Blanco Posnet woła do owej kobiety: „Teraz On cię chwycił, Phoebe Evans”. I znów ma to być Bóg. Sędziwio wydał wyrok uwalniający, ale Blanco Posnet nie opuszcza natychmiast sali wyzyskując wszystkich oskarżonych, którzy są uwolnieni, tylko wygłasza mowę, jak to Bóg i jego samego i Phoebe Evans „pochwycił”, jak on teraz poszedłby w ogień, byłoby tylko jeszcze raz mógł doświadczyć uczucia po spełnieniu dobrego czynu.

A kiedy Posnet mówi, wszyscy milczą i wydawało się w sali, jakgdyby ich również Bóg „pochwycił”. A potem Blanco Posnet zaprasza całą salę na... „drink”, na wypitkę.

Dlaczego ta sztuka nie znalazła łaski u cenzora londyńskiego? Chyba dlatego, że osoby jej wyrażają się o Bogu w sposób nieco pierwotny, mówiąc na przykład, że „Bóg jest podstępny i chwytą cię z zasadzką”, albo że „bawi się człowiekiem jak kot myszką”. Ale to może być niesłowne, nie jest jednakże niemoralne. Publiczność, która szczerze wypełniła salę, przyjęła sztukę dobrze. „Blanco Posnet — pisze „Times” — jest człowiekiem pierwotnym, mającym dobre skłonności, które pobudza

do życia widok wyciągniętych rączek dziecka, a które drzemały pod fiką, jakoby Posneta przesłał Bóg szczególną nieprzyjaźnią. To droga do prawdziwej religii, przedstawiona w tym utworze, po części surowo komicznym, po części melodramatycznym”.

Przenieśmy się do... Aten. O życiu teatralnym w stolicy greckiej, o którym tak mało wiemy, przynosiśmy zajmujące szczegóły jedno z niemieckich pism, poświęconych sztuce dramatycznej. W zime — czytamy tam — publiczność ateńska tak mało pożąda teatru, że zbudowany i utrzymywany przez króla teatr miejski miał deficyt na sumę pół miliona drachm i zamknął swoje podwoje prawdopodobnie na zawsze. Natomiast w lecie publiczność tak jest żądną przedstawień scenicznych, że w dziesięciu letnich teatrach ateńskich co wieczór sale są szczerze wypełnione.

Powodem tego zjawiska są gorące wieczory, które nie zawsze chcą Ateńczycy przepędzać nad brzegiem morza w Faleronie, albo Kefizji. A ponieważ niepodobna wysiedzieć w dusznych pomieszaniach, więc wszyscy dążą do otwartych teatrów letnich, ażeby pod gwiazdami niebem przepędzić miłe wieczory z całą rodziną. I gdy poważny teatr miejski bankrutuje, teatry letnie mają świetną kasę.

Aktoży greccy pedzą rzeczywiście miły żywot. Jak tylko nad Attyką zachmurzy się nieco listopadowe niebo, trupy teatralne wyjeżdżają bądź do Konstantynopola, bądź do Egiptu. Do sceny garną się adepci z wszelkich sfer i zawodów: podoficerowie, pokusnicy, portyerzy, adwokaci, lekarze, co sprawdzają życiorysy aktorów. Grecy artyści mogą dojść do wysokich płac, niegorszych od płacy ministrów. Ale chcąc się wybić, potrzeba posiadać wielki talent i większą jeszcze wytrwałość. Szkół dramatycznych w Grecji niema i każdy aktor pod każdym względem sam sobie musi być nauczycielem. Występy gościnne obcych trup teatralnych bardzo rzadko dają sposobność do studiów porównawczych. Mimo to greckie teatry mają wybitne siły aktorskie.

Co do literatury scenicznej, to dawniej usiłował wpływać na smak publiczności uniwersytet ateński, który wyznaczał nagrody konkursowe. Niestety skutek był ten, że publiczność niechętna przed nagrodzonymi sztukami, a i wreszcie zaczęła polegać tylko na swoim sędzie, cz. instynkcie. W krainie, gdzie od czasów Arystofanesa, może satyra liczyć na zrozumienie, rychło zyskały obywatelstwo satyryczne „revues”. Obok nich mają powodzenie liryczne sztuki ludowe, jak „Pasterka”, albo „Marya Pentapostissa”. Wielce popularną jest „Koncawiki”, sztuka, dając obraz życia w tawernach. Autorowie dramatyczni liczą się bacznie ze smakiem publiczności, pobierając tytułem tantyem jedną dziesiątą dochodu brutto. Do najbardziej znanych autorów należą Gregorios Xenopoulos, pochodzący z wyspy Zante i z życia ludu tamtejszego czerpiący tematy do swoich utworów.

Przed premierami wydają autorowie drukowane zaproszenia, rozdawane po ulicach. Oto jedno z takich zaproszeń: „Zacny przyjacielu! Zapraszam Pana na premierę mojej sztuki, co z jednej strony przyniesie zaszczyt literaturze i sztuce, a z drugiej będzie dowodem pańskiej sympatii dla pracownika ducha”. Takie odezwy odnoszą skutek. Publiczność już naprzód jest rozbrojona. h. f-e.

Tow. ku poprawie rasy ludzkiej.

W ostatnich czasach wśród uczonych, zajmujących się zagadnieniami biologii człowieka, zaznaczył się nowy kierunek, którego celem jest badanie kwestje „rasowej biologii i higieny” — a więc kwestje zmienności typów ludzkich, zwyrodnienia, doboru, wpływu otoczenia itd., przyczem chodzi nie tylko o teoretyczną stronę zagadnienia lecz i o praktyczne wprowadzenie w życie wyników naukowych. Uszlachetnienie rasy ludzkiej wydawało się dotychczas czemś poniżającym godność ludzka, gdyż celowe hodowanie rasy stosowano tylko do zwierząt domowych: psów, koni itp., a obojętnie patrzono na to, gdy np. mężczyzna stary, brzydki, garbaty żenił się z młodą i rasową kobietą. Tylko matrycle i poci zjawiali się czasem tak kwesty, że wymienimy Nietzschego, który opierał się na Darwinie, chciał wyhodować rasę „nadludzi”, lub niemieckiego poetę Wedekinda, który w sztuce p. t. „Hidalla” przedstawia nawpół obłąkanego proroka idei uszlachetnienia rasy ludzkiej, Hetmana, który założywszy towarzystwo dla poprawiania tej rasy, pada w końcu ofiarą i niemoralności członków towarzystwa, którzy zapisują się do niego tylko w celach rozpusty, i oporu społeczeństwa przeciw nowej niebezpiecznej myśli i — miłości, którą on brzydki, skarlały Hetman wywołał mimowoli w pewnej zdrowej, pięknej dziewczynie, tak, że powstaje znów z martwych problem, czy przy doborze płciowym przeleć nie należy przyczynić osobnych praw pociągowi psychicznemu, choćby nawet wbrew przeszkodom fizycznym.

Powoli jednak te idee, jakkolwiek nie w tak poetycznej i ekscentrycznej formie, zaczynają wchodzić na tory praktyczne. W Niemczech założono już w r. 1904 „Archiv für Rassen und Gesellschaftsbiologie”, wydaje go zaś Alfred Ploetz. Czołowym to poświęcone jest rozpatrywaniu powyższych kwestyj ze stanowiska biologicznego i socjologicznego. Wkrótce naokoło pisma zgromadziło się w Berlinie „międzynarodowe towarzystwo higieny rasowej”. Dalekie od mieszania się w sprawy polityczne i wyznawanie, towarzystwo to postawiło sobie za zadanie: 1) naukowe badanie rasowej i socjalnej biologii i higieny, a zwłaszcza zbieranie materiału do normalnych i patologicznych objawów dziedziczenia u człowieka; 2) rozszerzenie wśród członków towarzystwa i ogółu naukowych wyników biologii odnośnie do człowieka i wprowadzenie tych idei w życie praktyczne; 3) ściślejszą łączność między tymi członkami, którzyby chcieli główne zasady towarzystwa stosować w swem własnym życiu. Stawiając jako jedno ze swoich zadań walkę z alkoholizmem, towarzystwo nie wymaga jednak od swoich członków wstrzymywania się od napojów alkoholizacyjnych.

Liczba członków wynosi dotychczas zaledwie 200, gdyż towarzystwo dotychczas nie przystąpiło jeszcze do propagandy na szeroką skalę w celu werbowania członków. Mimo to zjednoczyło ono już ludzi z różnych stron świata, gdyż ma filie w Szwecji, Holandji, Norwegii, Austrii, Anglii i w Stanach Zjednoczonych.

W lutym b. r. powstało bardzo podobne stowarzyszenie w Londynie pod dość niejasną nazwą: „Towarzystwo dla wychowania eugenicznego”. Przez „eugenikę” rozumie się naukę ulepszenia rasy ludzkiej. Zadaniem „eugenistów” jest: 1) rozszerzanie zasady, że „eugenika” ma narodowe znaczenie i że dawanie życia potomstwu nakłada na

ludzi obowiązek poddawania się wymogom „ulepszenia rasy”; 2) pouczanie o prawach dziedziczności i stosowanie w praktyce wyników nanki o ulepszeniu rasy; 3) nauczanie zasad „eugeniki” w domu, w szkole i przy każdej sposobności. Honorowym prezesem tego towarzystwa jest starszy Franciszek Galton, bardzo zasłużony około teorii eugeniki. Towarzystwo stara się szczególnie o szerzenie swych zasad wśród wychowawców.

Kronika.

Kraków, 31 sierpnia.

Dar Grunwaldzki. Do administracji „Nowej Reformy” nadesłali: Zygmunt Nowicki 5 kor. Beziemiennie 26 kor.

Wycieczka do Lublany. Z akad. Koła artyst. „Miłośników dramatu klasycznego” komunikują nam, że wycieczka do Lublany zapowiada się nader pomyślnie i budzi w Krainie niezwykle zainteresowanie. W skład komitetu, który utworzył się na przyjęcie wycieczki wchodzi: marszałek krajowy Krainy Fran. Szaklje, członkowie Wydziału krajowego: dr Władysław Pegacz, adwokat, ks. dr Eugen Lampé, prof. Eugen Jurz, poseł Józef Pogacznik, były wiceprezydent parlamentu, dr Walenty Krisper, adwokat, prezes związku turystycznego, redaktor ks. dr Lenard i wiele innych wybitnych osobistości; z ramienia związku akademickiego wchodzi do komitetu: prezes Marko Nadlaczem i sekretarz Stanisław Maszicz. Również utworzył się na przyjęcie wycieczki komitet dam. Wycieczka wyruszy z Krakowa dnia 16 września rano i potrwa, nie licząc drogi 4 dni, z czego dwa dni przeznaczone na zwiedzanie Lublany, dwa dni na zwiedzanie okolicy (Postojna). Staraniem Koła będzie odegrany w Lublanie „Dwór królewicza Władysława” Szajskiego, na które to przedstawienie otrzymują uczestnicy wycieczki wstęp do teatru.

Karta uczestnictwa w wycieczce kosztuje 25 K, w co oblicza się drogę do Lublany tam i z powrotem III klasy, noclegi w Lublanie i wstęp do teatru. Nadto uczestnicy wycieczki będą korzystali ze wszelkich zniżek i ułatwień, uzyskanych przez akad. Koło art. Zgłoszenia przyjmuje się do dnia 10 września, codziennie od g. 12—1, uniwersytet, sala Nr 33, I piętro.

Z teatru miejskiego. Sezon teatralny 1909/10 r. rozpoczyna się w sobotę dnia 4 września przedstawieniem prześlennego dramatu Słowackiego: „Horsztyński”. Rola tytułową wykona dyr. Solski. Rolę Szczepnego grać będzie p. Tarasiewicz. Znakomity artysta, uproszony przez dyrekcję teatru miejskiego, zjeżdża do Krakowa umyślnie, by odtworzyć tę poetyczną postać. Pierwsze przedstawienie „Horsztyńskiego” na scenie krakowskiej schedzi się za uroczystą datą setnej rocznicy urodzin Juliusza Słowackiego (r. 1809 dnia 23 sierpnia st. st. — 4 września now. st.) Pozostałe ważniejsze role w „Horsztyńskim” wykonają pp. Wysocki, Arkawinowa, Modzelewska, Zarzycka, Jednowski, Stępnowski, Sosnowski, Szymborski, Stanislowski, Siemasko, J. Węgrzyn i w. i.

Opera w teatrze ludowym. We czwartek dnia 2 września wystawiona będzie po raz czwarty w teatrze ludowym opera „Bojimir i Wanda”. Partye Nikity objął znany śpiewak p. Issakowicz. Bojimir śpiewać będzie dyrygent chóru akademickiego i kompozytor p. Bolesław Wallek-Walewski, w przedstawieniu tem weźmie też udział prof. Stanisław Bursa. Czysty dochód z tego przedstawienia przeznaczyła dyrekcja na szkoły kresowe.

Samobójstwo. Wczoraj po południu odebrała się w Krakowie życie przez zacięcie silnej dawki trucizny jakaś nieznanego nazwiska kobieta. Zwłoki odwiezione do zakładu medycyny sądowej.

Nieszczęśliwy wypadek. Dziś o godz. w pół do 9 rano opatrzone na stacyi pogotowia ratunkowego 40 lat liczącego, woźnego krakowskiego magistratu, Franciszka Nowaka, któremu spadający gzyms żelazny od kasy wertheimowskiej zadał ciężką, długości 10 cm. głęboką ranę na głowie oraz uszkodził nogę. Rannego po opatrzeniu polecono opiece lekarskiej.

Z kraju.

Na dar Grunwaldzki. Z Witowa piszą nam: Dziełki energii letników witowskich. pp. Badera, prof. Slawiecka i prof. Wasunga, odbył się tutaj bardzo zajmujący koncert. Zagał wieczór prof. dr Wasung, wyjaśniając znaczenia historyczne a kulturalne rocznicy grunwaldzkiej, daru grunwaldzkiego, poczem rozpoczął się muzyczny koncert. Grali na fortepianie: p. Strasserowa i p. Badera, w trio zaś samychowem wzięli udział prof. Slawiczek i p. Strasser. Na pierwszy plan wieczoru wysunęła się znakomita gra prof. Slawiecka, któremu wręczono wieniec. Ręgiście oklaski zbierała za śpiew p. Slawiczowa, zaś dr Palch produkami humorystycznymi wywoływał istne salwy śmiechu. Dochód z wieczoru przyniósł 105 K i 60 hal.

Teatr amatorski na wsi. W niedzielę dnia 22 sierpnia b. r. odbył się, staraniem nauczyciela p. Józefa Cholewy, przedstawienie amatorskie w Krzyżkowicach (pod Wieliczką). Odegrane zostały: „Błądek Opętany”, krótkowiala w jednym akcie i „Stryj przyjechał”, komedia w 1 akcie. Sala była zupełnie ludem wiejskim zapełniona. Przedstawienie wypadło zupełnie dobrze i wywarło na obecnych miłe wrażenie.

Podziękowanie należy się również akademikom z Krakowa i kilku nauczycielkom, biorącym czynny udział w przedstawieniu.

Z Borzęcina piszą nam: Staraniem grona kształcącej się młodzieży, przy pomocy p. J. Prądmowskiego, nauczyciela z Morawskiej Ostrawy, odegrano tu dwukrotnie w dniach 5 i 8 sierpnia wesoła sztuczka: „Kominarz i młynarz”, a 22 i 24 sierpnia (w Borzęcinie i Szczurówce) obrazek z roku 1863 „Za sztafandaram”. Czysty dochód z tych przedstawień przeznaczono na budowę domu ludowego w Borzęcinie, na który już podczas zjazdu inteligencji borzęckiej 5 sierpnia b. r. subskrybowano 5550 kor. i część na „Macierz szkolną Księstwa Cieszyńskiego”. Powodzenie z jakim odegrano te sztuczki, powinno zachęcić do dalszej pracy w tym kierunku, aby jak najprędzej osiągnąć cel tak wznioły, t. j. budowę domu ludowego i sali dla przedstawień, dotychczas bowiem ustawiano sceny pod gołym niebem.

Nowy Sącz, 29 sierpnia. (Kwestya szkolna zasadnicza. — Kasa chorych. — Ruch budowlany. Nowa szkoła).

W roku ubiegłym, z powodu przepełnienia szkół miejskich, wydała Rada szkolna miejscowa okólnik do wszystkich zarządów szkolnych z poleceniem, aby do szkół ludowych nie przyjmować dzieci z gmin podmiejskich, a to do klasy I i II. W tym

roku okólnik ten zastrzeżono i zabroniono przyjmować dzieci z obcych związków szkolnych tak do szkół ludowych, jak i szkół wydziałowych.

Rada miejscowa oparła się na nowym regulaminie, który staje się dla ludności wiejskiej, dla synów wiejskich nauczycieli, urzędników kolejowych po małych stacyach, dla budników i robotników, kwestyą zasadniczą. Dzieci nie mogą obecnie korzystać z nauki miejskich szkół ludowych i wydziałowych i nie z własnej winy będą pozbawione oświaty. Jest obecnie jedna droga wyjścia, aby szkoły wydziałowe i szkoły ludowe po miastach, kraj wziął na utrzymanie, a wtedy uniknie się krzywdy ludności wiejskiej. Dziś trudno się dziwić miastom, że zastawiają ściśle regulamin.

Wśród tutejszych robotników powstało duże niezadowolenie. Zarząd kasy chorych chce wprawdzie zmianę ordynacji wyborczej w ten sposób, aby wybory odbywały się po gminach wiejskich, a nie tak, jak dotąd, w Sączu, jako miejsce centralne. Partya socjalistyczna, dążąca do skupienia rządów w kase chorych w swem ręku, nie chce do tego dopuścić z obawy, że wcale nie są podatnym dla nich gruntem agitacyjnym, skutkiem czego byłoby przez ludność wiejską i pracodawców z pewnością zmajoryzowani. Na tem też toczy się obecnie kampania między robotnikami a odnośnymi władzami.

Tak zwany postój ligi pomocy przemysłowej przeszedł tu bez wrażenia. Widocznie popieranie przemysłu krajowego — także się naszej ludności sprzykło.

Nowy gmach dworca kolejowego stanął już pod dachem; również kaplica szkolna, piękne dzieło architektury, a owoc żmudnej pracy prof. Malockiego również zewnętrznie jest na ukończeniu. Działwie matko, dającego rząd dotąd nie przychodzi z pomocą materialną; z kaplicy przeciwko korzystać będzie także młodzież gimnazjalna.

Rada szkolna krajowa zorganizowała nową szkołę 4-kl. żeńską na przedmieściu Załubiecu (dawniej Piekło); jest to dziesiąta z rzędu szkoła w Nowym Sączu.

Z niwy oświatowej T. S. L. Staraniem Koła T. S. L. i zarządu powiatowego Kółek rolniczych odbyło się w Podegrodziu pod Nowym Sączem walne parafialne zgromadzenie Kółek rolniczych. Zgromadzenie zagał p. Wład. Mazur i mówił o celach i organizowaniu się ludu w celach ekonomicznego podniesienia gospodarstwa.

Prof. Opatrzny wygłosił przemówienie o Stuwackim i rozwinął w pięknej przemowie słowa poety: „i przed narodem nieśmy oświaty kaganiec”. Sekretarz zarządu Kółek referował o szkole gospodyni, w dyskusji zabierali głos poseł Cigło, pp. Maciuszek, Brandys, Skąpski, Migacz.

Walne zgromadzenie powzięło rezolucję: uchwala się poczynić starania celem założenia szkoły gospodyni wiejskich w gminie Podegrodzie; zwierzchności gmina wystosuje petycję w tej sprawie do Sejmiku na ręce p. Stępczyka; prawi się posła Myjaka o współdziałanie w tej sprawie. W skład komitetu wykonawczego weszli poseł Cigło, Maciuszek, kier. szkoły p. Brandys, a z ramienia zarządu Kółek Skąpski i Mazur.

Następnie odbyły się wykłady ściśle rolnicze dyrektora szkoły rolniczej p. Sittanera z Tęgoborza; wreszcie p. Zaremba, nauczyciel, miał naukę szczerpienia drzewek.

Wykład p. Jaroczyka z zakresu pszczołnictwa odożono z powodu spóźnionej pory. Zgromadzenia zakończyły obrazy świetlne T. S. L., a po odśpiewaniu pieśni religijnych i patriotycznych, ludność z wyrazami podziękia rozeszła się do domu.

Praca ta nie pójdała na mar. Podegrodzie jest gmina, mająca kasę Raiffeisena, „bibliotekę, liczącą około 700 tomów, wiele wspólnych narzędzi gospodarczych przy Kółku. Włościanstwo oświecone z wielkiem zainteresowaniem korzystało z wykładów.

Z kroniki kąpielowej. Do zakładu kąpielowego w Krynicy przybyło do dnia 31 sierpnia b. r. rodzin 5455, osób 8145.

Dla badaczy przyrody. Z Wilanowic piszą nam: Po ostatniej powodzi rzeki Soly znalezione w korycie tejsze rągi długości blisko półtora metra i objętości 45 cm. Jeden okrusz w całość złożony w apteczce w Wilanowicach, drugi zaś, który bezwiednie przez lud potrąszany został, tylko w ulamkach. Ponieważ po każdej prawie powodzi znajdowane są rozmaite okazy tego rodzaju, zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż w pobliskich urwiskach brzegów Soly należałoby poszukiwać za temi starbami natury i pociąg nadbrzeżnych mieszkańców, by tego rodzaju okazy zbierać. Znalezione okazy mają cechę tysięcy lat i są bardzo dobrze zachowane i nieuszkodzone.

Polska szkoła w Morawskiej Ostrawie. W ubiegłym roku powstała w Morawskiej Ostrawie pierwsza poza granicami Galicji szkoła wydziałowa męska z językiem wykładowym polskim. Obecnie czeska rada szkolna krajowa w Bernie zezwoliła Tow. Szkół Ludowej na otwarcie drugiej klasy wydziałowej dla chłopców, oraz osobno pierwszej klasy wydziałowej dla dziewcząt. Obydwie te szkoły zostają pod kierownictwem dyrektora Józefa Woynarowskiego i są połączone ze szkołą pięcioklasową pospolitą.

Wpisów rozpoczyna się 1 września, a nowy rok szkolny 16 września.

Ze świata.

Z Warszawy. (Ulgi dla seminarzystów. — Samorząd miejski. — Napady bandyckie).

Ministerium oświaty zezwoliło na przyjmowanie do uniwersytetu na wszystkie fakultety, prócz matematycznego, seminarzystów, którzy u

powiatach. I tak, z soboty na niedzielę około godziny 12 w nocy, że wsi Włoszczowa do Noworodomska po zakupy prowiantów spożywczych, wyruszyły trzy furgony handlarzkie, na których jechało 12 kupców, wiozących ze sobą kilka tysięcy rubli. Kiedy już oddalili się na kilkanaście wiorst od wsi, pod lasem Włoszczowskim wybiegło 9 bandytów, uzbrojonych w rewolwery i grożąc nimi, zażądało oddania pieniędzy. Kupcy tłomaczyli bandytom, że żadnych pieniędzy nie posiadają, jednak nie to nie pomogło, gdyż opryszkowie postanowili zakończyć rewizję, przy której odebrali 850 rubli, oraz kilka weksli.

— We wsi Rogotówku, w pow. plockim, strażnicy zauważyli trzy podejrzanego. Gdy chcieli je zatrzymać, poczęły uciekać i pomimo nawoływań strażników, nie zatrzymały się. Wówczas strażnicy strzelili w powietrze, a gdy to nie pomogło dali szereg strzałów do uciekających. Jeden z nich został zabity. Nazwisko jego na razie nieznane.

Z Łodzi. Wczoraj odbył się w Łodzi zjazd 20 niemieckich stowarzyszeń gimnastycznych z Królestwa Polskiego. Przybyło około 400 osób. W Helenowie odbywały się przez cały dzień ćwiczenia gimnastyczne. Nastroj uroczystości nawiąski niemieckiej.

Onegdaj spalił się skład towarów Grodzkieślęgo przy ulicy Piotrkowskiej nr. 66. Właściciela niema w Łodzi. Straty znaczne. Przyczyna pożaru niewyjaśniona.

Katastrofa w kopalni. Roboty ratunkowe w zalazym szybie „Jan”, w kopalni Zagłębia dąbrowskiego, o której to katastrofie donosiliśmy w poprzednim numerze, postępują naprzód. Jak donoszą pisma miejscowe „Kurier Zagłębia”, ponieważ do szybu nowego dostać się było niepodobna, całą akcję skierowano, by się dostać do szybu starego, gdzie, według prawdopodobieństwa, mogli się schronić niektórzy z górników. Szyb ten, miejscami zalany, był wolny od zalawu. Po długich próbach i wysiłkach, udało się dostać tam przez szyb wentylacyjny. Torowanie drogi w szybie starym zabierało czasu bardzo wiele. Przy posuwaniu się naprzód dawano ciągle sygnały i wkrótce usłyszano głosy ludzkie, wyrażające pomocy. Podjęto więc wysiłki, a po chwili ratujący dostali się do odciętych od świata górników. Zaczęto ich wydobywać od godziny 7 wieczorem i do godziny 11 i pół ocalono 22 ludzi. Osłabieni z głodu i przeziębienia, wszyscy zostali odwiezieni do domu, gdyż iść o własnych siłach nie byli w stanie. Radosci żon i dzieci, czekających na wynik akcji ratunkowej była nie do opisania. Ocaleni starym głosem oświadczyli, iż sześciu towarzyszy zginęło na pewno. Twierdzenie to nabierało tem większej pewności, iż o godzinie 11 i pół musiano akcję ratunkową z powodów natury technicznej przerwać.

Kopalnia „Jan” stanowi własność sukcesorów hr. Wincentego Walewskiego i dzierżawiona jest przez firmę niemiecką M. Goldsteina. Odbudowana niedawno, zatrudniała 800 robotników. Obecnie katastrofa żywiołowa podlega za sobą katastrofę materialną: kopalnia ma być zamknięta, zaś kopalnia „Mikołaj” należy do „Flory” i jest od lat 30 nieczynną skutkiem nadmiernej ilości wody. Po 30 latach dopiero kopalnia ta zaznaczyła się istnienie wczoraj w sposób tak straszny.

Wieczór ku czci Słowackiego w Sandomierzu. Dnia 22 b. m. odbył się w Sandomierzu wieczór, ku czci Juliusza Słowackiego, poprzedzony odczytem popularnym p. Al. Patkowskiego, p. t. „Juliusz Słowacki na tle życia i utworów”. Wczorajem odegrano w całości „Niepoprawnych”, zakończywszy sztukę apoteozą. Nastroj wieczoru był wysoce uroczysty.

Wystawa w Częstochowie. Od tygodnia przeszło czynne są na wystawie komitety sędziów z różnych dzielnic, które udzielają nagród i odznaczeń wystawcom w różnych oddziałach przemysłu i rolnictwa za najkryjniejsze okazy.

Nagrody przypadają, z natury rzeczy, wystawcom z kraju (z Królestwa Polskiego), którzy wystąpili istotnie imponująco.

Przez trzy dni ubiegłej wystawy była chłopska, oczyszczenie dlatego, że blisko osiem tysięcy wiośnian z różnych okolic kraju od rana do wieczora chodzili po placu, zwiedzając minijemni lub większymi grupami wszystkie działy wystawy. Odmowa władzy na urządzenie pogadank, popsuła program i wywołała chaos. Nie przewidywano tej okoliczności, a w ostatniej chwili trudno było zorganizować coś nowego. Dorywcze objaśnienia nie zastąpiły obmyślonych wykładów, a zresztą i owych objaśnień udzielić można było zaletwie częściej zwiedzających. W ciągu tych trzech dni uruchomiono maszyny rolnicze na wystawie, co wielce ją ożywiło i dało sposobność przekonania się, jak one maszyny działają, — co było jednak tylko stroną dekoracyjną wystawy.

Mąż mordercą żony. W Kijowie onegdaj mieszkanie fryzjera A. Misliuka (róg ul. Niżniej Wał i Olegowskiej) stało się miejscem krwawego dramatu. — Pomiędzy A. Misliukiem a jego żoną wynikło jakieś nieporozumienie; — Misliuk zaczął bić żonę i wreszcie zadał jej nożem głęboką ranę w bok. — Przybyły lekarz skonstatował uszkodzenie wątroby i uznał stan ranionej za niebezpieczny. Pani Misliukowa przed zapadnięciem w stan nieprzytomny, oświadczyła, iż mąż jej, przed zadaniem rany nożem, próbował ją otruci, wysypawszy truciznę do herbaty. Misliuk sam udał się do cyrkuła i przyniósł do niej wino. Mordercę aresztowano. — Ofiarę w stanie groźnym przewieziono do szpitala Aleksandrowskiego.

Międzynarodowy kongres lekarski. W niedzielę przedpołudniem został w Budapeszcie otwarty XVI międzynarodowy kongres lekarski. Uczestników kongresu powitał imieniem cesarza arcyksi. Józef, poczem uczynił tożsame imieniem rządu węgierskiego minister oświaty hr. Apponyi. Profesor Koloman Müller odczytał spis honorowych prezydentów kongresu, zaś generalny sekretarz kongresu profesor Emil Gross, wygłosił sprawozdanie, z którego okazuje się, że na kongres przybyło z Austrii 275 uczestników na ogólną liczbę 3.432. Przeważali przedstawiciele obcych krajów i na tam zakończyło się zagajenie kongresu.

Popołudniem odbyło się odświeżenie pomnika prof. Józefa Fodora, a następnie plenarne posiedzenie z wykładami. Prezydent kongresu, prof. Müller, zachorował nagle skutkiem przepracowania i z tego powodu w niedzielę wieczór nie odbyło się przyjęcie, na które prezydent zaprosił członków. Wczoraj rano ukończyły się sekcje w liczbie 21. **Powrót do odczytania się miesem.** Ku wielkiemu zgrozzeniu jarożów europejskich, którzy jarmstwo uważają za jedyny środek do zapewnienia ludzkości zdrowia i szczęścia w przyszłości, obecnie właśnie ten kraj, na który oni tak chętnie powoływali się, jako na przykład i dowód trafności swych teorii, porzucił jarmstwo i zaczyna w coraz większej mierze żyć się mięsem.

Krajem tym jest Japonia. — W Angli bawi obecnie szef japońskiego departamentu rolnictwa — w celu wybrania i zakupu wielkiej ilości bydła rolnodowego dla Japonii. — Rząd japoński pragnie bowiem zreformować rolnictwo w państwie swoim, gdzie to możliwe, na modłę europejską i po zaprowadzeniu rozległej produkcji bydła nakładając jak najszersze warstwy narodu do odżywiania się mięsem w nadziei, że to podniesie znacznie wzrost przeciętny i siły fizyczne Japończyków. W tysiącach zamieszkałych rodzin japońskich już dziś tylko starsza generacja żywi się i spożywa swoje pokarmy na sposób staro-japoński. Młodzież odżywia się już jarzynami z mięsem, jada przy stole, siedząc na krzesłach i posługując się nożami i widelcami. Nowa to ofiara Japonii, uczyniona ze starych zwyczajów, na rzecz kultury europejskiej.

Modzież polska w Ameryce. W dniach 2 do 6 sierpnia b. r. odbył się w Brooklinie pod Nowym Jorkiem czwarty z rzędu walny zjazd Związku młodzieży polskiej w Ameryce. Wiece uchwalili przedewszystkiem protest przeciwko aktom gwałtów, dokonywanych na Polakach w Europie, a zwłaszcza przeciwko odcieraniu Chetmeczczyny od Królestwa Polskiego. W rezolucjach, uchwalonych przez zjazd, powiedziano pomiędzy innemi:

„Wierząc silnie, iż jedynie gruntowne oświecenie szerokiej mas ludu polskiego skutecznie może odparć ciosy, wymierzone w zasadnicze podstawy naszego bytu, zjazd walny Związku młodzieży polskiej w Ameryce, wzywa społeczeństwo polskie na wychodźstwie do podjęcia w tym kierunku energicznej akcji zbiorowej i fundowania polskich szkół wyższych.

„Zważywszy, że młodzież polska w Ameryce, zstawiona poniekąd własnemu losowi, a co za tem idzie, narazona jest na szybkie wynarodowienie się, a tem samem na zgubę dla polskości, powołujemy odpowiednie czynnik do zwrócenia baczniejszej uwagi na nasze młode pokolenie i dopomożenie Zw. mł. pol. w Ameryce do zwalczania gnuśności i obojętności dla spraw ojczystych.

Zważywszy dalej, iż podstawą naszego bytu tu na emigracji jest podniesienie polskiego przemysłu i handlu, zjazd IV Zw. mł. pol. zobowiązuje swych członków do popierania tylko interesów polskich tam, gdzie one istnieją i rozwinięta stosownie, a niestanowiące agitacji wśród społeczeństwa polskiego w celu zastosowania w praktyce hasła „swój do swego”.

Zaznaczywszy, że młodzież polska w Ameryce podjęła hasło państwowości polskiej, uchwalono wezwąć społeczeństwo polskie w Ameryce do uczczenia rocznicy Grunwaldzkiej i zbierania datków na „dar Grunwaldzki” dla Towarzystwa szkoły ludowej w Galicji. Wreszcie uchwalono rezolucję, do magającą się, ażeby prochy Słowackiego spoczęły na Wawelu.

Szkoła muzyczna Steina (przy ulicy Floryanickiej 1. 37), o której sumiennej pracy pedagogicznej dziennik nasz dodatkowo niejednokrotnie wspominał, rozpoczyna z dniem 2 września nowy rok szkolny. Główne przedmioty są nauka gry na fortepianie, skrzypcach i altówce.

Oprócz tego wykłady teorii i historii muzyki muzyka kameralna i ćwiczenia ensembelowe. Wpisy przyjmuje się codziennie w kancelarii szkoły.

Zmarli. Kazimiera z Wohlfartów Kalinkowa, zmarła 29 b. m. w Budapeszcie. Pogrzeb odbędzie się jutro w Krakowie.

Z kalendarza. We środę 1 września: Bronisława p. i Idziego; we czwartek 2 września: Stefana kr. i Diodora; w piątek 3 września: Eufrimii p. i Zenona m. Wschód słońca 31 sierpnia o godz. 4 min. 55, zachód o godz. 6 m. 26; długość dnia 19 godzin 31 min. Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 30 sierpnia termometr doszedł od + 13,7 do 26,2 C.; — barometr opadał.

Dnia 31 sierpnia o godz. 7 rano stan barometru 733,7 mm., termometru + 17,0 C.; wiatr południowo-zachodni.

Repertuar Teatru miejskiego w Krakowie. We wtorek 31 sierpnia: „Śmierć Ofelii” i „Złota czaszka”.

We środę: „Małgorzatka”, komedia w 3 aktach Lipschutza i Davisa.

We czwartek: „Wesele”.

W piątek: „Król”.

B. Gabryelska, Krzysztofory Kraków.

Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepian, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Dział ekonomiczny.

× **Zawieszenie cel zbożowych a Węgry.** Ludność Austrii, jak się zdaje, mimo obfitego żniwa w Rosji i Ameryce, nie doczeka się znaczącego obniżenia cen zboża i chleba, ponieważ sprzeciwiają się temu Węgry. Wobec znaczenia niższych niż w roku poprzednim zbiorów pszenicy na Węgrzech, pojawiły się w prasie wieloletniej znów głośnie żądania, ażeby przynajmniej na pewien przeciąg czasu obniżono cenę na pszenicę i żyto zagraniczne. Żądania te zaniepokoiły agraryszów węgierskich. Węgierska rada dla agrykultury krajowej już zwróciła się natychmiast do ministra handlu i Kossutha z petycją, w której żądała g. aby nie pozwolił wyrzucić szkody rolnictwu na Węgrzech. Kossuth odpowiedział natychmiast, że rząd austriacki nie przedłożył jeszcze rządowi węgierskiemu konkretnych propozycji, co do zniesienia lub czasowego zawieszenia cel zbożowych, że atoli gdyby to nastąpiło miało, rząd węgierski będzie musiał bronić węgierskich producentów. Znacząco to innemu słowy, że gabinet węgierski na ewentualne zawieszenie cel zbożowych absolutnie się nie zgodzi.

× **Walka o niemiecki targ naftowy.** Donosiliśmy przed kilku dniami, że import nafty „austriackiej” do Niemiec stale się wzmacnia, że zwycięsko wypiera tam naftę amerykańską, mimo że grosił się handlujący amerykańskim produktem posuwają się aż do otwartego bojkotu tych detalistów, którzy obok amerykańskiej sprzedają także austriacką naftę.

Obecnie donosi „Frankfurter Ztg.”, że trzy istniejące w Hanowerze spółki handlujące naftą zawiadomiły tamtejszą Spółkę zakupna kapeów kolonialnych, iż od 1 kwietnia 1910 r. nie będą dostarczały nafty tym członkom Spółki, którzy obok nafty amerykańskiej sprzedają naftę austriacką. Kolonialni hanowerscy na doniesienie to odpowiedzieli, że w takim razie będą sprzedawali tylko naftę „austriacką”.

Pisma niemieckie nawołują obecnie publiczność, ażeby dawała pierwszeństwo naftom austriackiej,

ponieważ tylko w ten sposób ochronić będzie można Niemcy przed wysiłkiem ze strony dostawców amerykańskich, którzy do niedawna dowolnie dyktowali ceny konsumentom niemieckim.

× **Brak koron — i deficyt państwowy.** Jak już we wczorajszym popołudniowym numerze donieśliśmy, rząd zamierza puścić znów w obieg wycofane od dłuższego czasu guldeny, ponieważ daje się uczuć brak koron srebrnych, a ustawy, proponujące wybić nowych „koronówek” za 100 milionów koron i „pięciokoronówek” za 50 milionów, nie doczekały się jeszcze załatwienia ani w parlamencie austriackim, ani w Sejmie węgierskim. Ubolewa nad tem szczególnie austriackie ministerstwo finansów, które spodziewało się z emisji nowych koron znacznego zysku. Różnica pomiędzy nominalną wartością koron, a rzeczywistą wartością zawartego w nich srebra jest bowiem tak znaczna, że wybić nowych monet w kwocie 150 milionów koron kosztowałoby w rzeczywistości wraz z wykonaniem i wszelkimi kosztami około 134 miliony koron, tak, że Austria i Węgry osiągnęłyby przystym czysty zysk w kwocie 16 milionów, z którego przeszło 11 milionów przypadłoby w udziale Austrii. Tymczasem wobec zastój w parlamencie zysku tego w bliższym już czasie spodziewać się nie można i minister finansów musi sobie łamać głowę nad wyszukaniem nowych źródeł dochodu.

Kronika lwowska.

Lwów, 31 sierpnia.

W sprawie pomnika Juliusza Słowackiego we Lwowie. Wobec zbliżających się obchodów ku czci Juliusza Słowackiego, których przeważną część odbędzie się w miesiącach wrześniu i październiku, zwraca się Komitet obchodu setnej rocznicy urodzin J. Słowackiego we Lwowie do wszystkich komitetów prowincjonalnych, stowarzyszeń, zakładów naukowych i t. p. z gorącą i usilną prośbą, by dochoż z wieczorów Słowackiego przeznaczali na fundusz budowy pomnika poety we Lwowie. Godzi się, aby dochód z wieczorów ku czci Słowackiego urządzanych, obracano jedynie na cel bezpośredni, mający związek ze Słowackim, t. j. na jego pomnik.

Pomnik Słowackiego we Lwowie będzie pierwszym publicznym pomnikiem poety, wzniesionym na ziemiach polskich, nie jest wyłącznie pomnikiem lwowskim, lecz dziełem narodowym, stąd powinien stanąć myślą, pracą całego społeczeństwa i jego obciąż, jako dokument narodowej łączności, pion wspólnych wysiłków.

Wycieczka do Częstochowy. Wycieczka Ligi pomocy przemysłowej na wystawę do Częstochowy, pod przewodnictwem ks. Andrzeja Lubomirskiego, wyruszy ze Lwowa w piątek 10 września o godz. 2.55 popołudniu, zaś z Krakowa tego samego dnia wieczór, o godz. 10. Przyjazd do Częstochowy w sobotę 11 września rano o godzinie 5. Koszt podróży ze Lwowa pociegiem pospiesznym, mającym dogodne połączenie do Częstochowy i z powrotem wynosi 12 kl. kor. 75, III kl. kor. 45. Z Krakowa II klasa 35 kor., III kl. 25 kor. włącznie z kwatery na 2 dni (2 noce) i jednorazowym wstępem na wystawę. Koszt utrzymania (żywienia) i pobytu w Częstochowie i inne wydatki (tramwaje, flakry i t. p.) nie są w tych kosztach wliczone.

Udział w wycieczce zgłosić należy natychmiast a najdalej do 31 sierpnia b. r. w Biurze Ligi pomocy przemysłowej (Lwów, Chorążyczyna 27) i złożyć zadatek na koszt uczestnictwa II kl. 20 kor., III kl. 10 kor.

Punkt i czas zborny dla uczestników z wschodniej Galicji Lwów, piątek 10 września r. b. godz. 2 popołudniu, główny dworzec, poczekalnia II kl. dla zachodniej Galicji Kraków, piątek 10 września, o godz. 9 wieczór, restauracja II kl. Oznaką dotarczone będą w pocelgu.

Żydowski dom akademicki otwarty zostanie we Lwowie z dniem 1 października. — Jest to duża 3-piętrowa kamienica przy ulicy św. Teresy, o fasadzie w stylu mawrytańskim, wedle projektu Alfreda Zachariewicza. — Wewnątrz jest urządzone z ogromnym komfortem, jakkolwiek przystem bardzo skromnie. — Na dole ma dużą salę gimnastyczną i wielką jadalnię; na I. piętrze wielką salę zebrań i dużą czytelnię; reszta budynku przeprowadzona jest systemem korytarzowym i składa się z pokojów niewielkich, obliczonych wszakże tak, aby w każdym z nich mogło mieszkać dwóch studentów. Budynek posiada przystem łaźniak, dwa izolowane pokoje dla chorych, elektryczne oświetlenie, centralne ogrzewanie, z prądu i z tytu małe ogródki — słowem jest bardzo wygodnie urządzone i dostarczy mieszkania dla stu akademików. Według aktu fundacyjnego mogą być do tego budynku przyjmowani także chrześcijanie, ale tylko w takim razie, jeżeli żądy będą przyjmowani do Akademickiego domu, zbudowanego przy ulicy Senatorskiej.

Wysięgi lwowsko-krakowskie cyklistów i motorzystów, jakie się w niedzielę 29 b. m. na torze lwowskim odbyły, nie wzbudziły takiego zainteresowania, jakiego się spodziewano, a to z powodu upału. Publiczność, żadnej wręcz, stosunkowo niewiele się zebrało; mimo to program z 9 punktów wypełniono. W biegu gości (4 kilon) nagrody wzięli: Lubieński, Rogowski i Bukiewicz. W biegu klubowym (4 okrężnia toru) L. K. M. C. wzięli nagrody: Weiss, Rice i Grzywiński; w biegu głównym (4 kilon): Tot, Fabero i Lili. W biegu piątym o przedmiotowo Krakowian wzięli: pierwszy nagrodę Grzywiński, drugi Rice, trzeci Nikie. Bieg motorów z wyrównaniem miał 2 nagrody: wzięli je pp. Zbroja i Namusz. W biegu tandemowym nagrody wzięli: pp. Miron i Kazeł, obaj pierwszy; drugie nagrody dostali: Wojaś i Rice. Bieg ogólny (3 kilon.) przyniósł nagrody pp. Totowi, Faberze i Lili (są to odcwiciele pseudonimny). W matchu między dwoma najlepszymi jeźdźcami pierwszeństwo zdobył p. Tot.

Repertuar teatru lwowskiego. We środę: „Manewry jesienne”. We czwartek: „Manewry jesienne”. W piątek: „Maskota”.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy”

z dnia 31 sierpnia.

Cesarz w Bregencyi.

Bregencya. Program pobytu cesarza Franciszka Józefa w Tyrolu zostanie zmieniony, albowiem hr. Zeppelin nie jest w stanie przedstawić cesarzowi balonu swego w locie nad jeziorem bodeńskim. „Zeppelin III” doznał bowiem w drodze powrotnej z Ber-

lina ciężkich uszkodzeń. Oba zaś balony, które państwo nabyło dla armii, nie mogły być na czas przygotowane do drogi. Hr. Zeppelin zjawi się osobiście przed cesarzem, aby wyrazić mu ubolewanie, że nie może przedstawić mu swego balonu.

Bregencya. O godzinie 7.50 rano udał się cesarz do przystani i wśród owacy zebranych nad brzegiem publiczności wsiadł do przystrojonego odświętnie parowca salonowego kolei państwowej „Cesarzowa Elżbieta” celem odbycia przejażdżki po jeziorze. — W towarzystwie monarchy znajdowały się osoby z najbliższej świty. Drugi parowiec rezerwy płynął w pewnym oddaleniu za parowcem dworskim.

Sprawy parlamentarne.

Wiedeń. Posowie Udrzał i Susterszicz, przedstawiciele Unii słowiańskiej, przyjechali do Wiednia. Dziś przybywa tu dr Głębicki, aby odbyć z nimi konferencję. Pos. Udrzał zwołał na 4 września komisję parlamentarną czeskiego Związku do Pragi.

O szkoły czeskie.

Lundenburg. Kłazy pogłoska, że w najbliższych dniach rozwijana zostanie miejscowa Rada szkolna w Unterthemenu, ponieważ nie broni ona interesów szkoły publicznej, tylko prywatnej czeskiej.

Demonstracje antyczeskie.

Wiedeń. Wczoraj wieczorem około godziny 8 przed „Narodnim domem” czeskim, w jednej z dzielnic Wiednia, przyszło do demonstracji antyczeskich, w których wzięło udział około 300 Niemców z najbliższych warstw. Demonstracji wybiłszy z kilku sklepach czeskich i zniszczyli kilka szyldów. Na jednego policjanta, który chciał wstrzymać pochód demonstrantów, tłum rzucił się z łaskami i obrzucił go kamieniami. Policjant, zagrożony rewolwerem, wyrwał się z tłumu i zarządził kilka aresztowań. W innych dzielnicach miasta odbyło się 8 zgromadzeń czeskich, które miały przebieg spokojny.

Odroczenie zjazdu katolickiego.

Wiedeń. „Vaterland” ogłasza następujący komunikat: Ponieważ ubolewania godne właśnie narodowe obecnie podają w wątpliwość owocną pracę ogólnego zjazdu katolickiego w Wiedniu, przeto komitet wykonawczy centralnej organizacji katolickiej nie może obejmować odpowiedzialności za urządzenie zjazdu i widzi się zmuszony odroczyć VII zjazd austriackich katolików do czasu pomyślniejszego.

Sytuacja w Grecji.

Ateny. Potwierdza się pogłoska, że następca tronu złoży urząd naczelnego komendanta, zanim Izba uchwali zniesienie tego urzędu. Rhallis oświadczył, że książę przed ostatnimi wypadkami zgodził się na to.

Dzienniki powszechnie pochwalają ruch, zdający do reform, i podnoszą, że podczas ostatnich zająć panował wzorowy porządek.

Paryż. Według depeszy „Matin” z Aten panuje tam spokój. Wszyscy oficerowie, którzy nie brali udziału w spiskach, są przeciwni ruchowi oficerskiemu; uważają oni reorganizację armii za konieczną. Prezydent ministrów Mavromichalis dat ateńskiemu korespondentowi „Matina” następujące wyjaśnienia: Program „mój jest programem oszczędnościowym. Mam nadzieję, że wspólnie z ministrem finansów zaoszczędzę 10 milionów, które przeznaczam na reorganizację armii i marynarki. Oficerowie przyjęli mój program do wiadomości. W ten sposób skłoniłem ich, by powrócili do koszar. Izba zbierze się w połowie września.

Sprawy tureckie.

Konstantynopol. Generalissimus armii Mahmud Szeiket pasza obejmie zapewne przewodniczenie urzędu wielkiego wezyra w zastępstwie Hilmi paszy — który towarzyszy sultanowi w drodze do Brussy.

Objęta pogłoska, że stan obłożenia zostanie rozciągnięty na całą Turcję europejską celem przeprowadzenia ustawy kościelnej i aby stumić ostatecznie niepokój w Albanii.

Z ruchu syndykalistycznego.

Paryż. Międzynarodowa konferencja syndykatów robotniczych przyjęła rezolucję, w której wyraża żywą sympatię dla towarzyszy hiszpańskich, którzy na rozkaz mobilizacyjny odpowiedzieli strajkiem generalnym. Rezolucja daje wyraz nadziei, że zorganizowani robotnicy wszystkich krajów zdolają zapobiedz wojnie.

Zdenerwowanie Abdal Hamida.

Salonika. Były sultan Abdal Hamid ma być w ostatnich czasach bardzo osłabiony; po nocach nie może spać. Chodzi ubrany po pokojach; widocznie ma on jakieś duchowe udręczenie; rozmawia sam ze sobą. Ku wieczorowi niepokój jego wzrasta.

Cholera w Rotterdamie.

Rotterdam. Według urzędowego obwieszczenia burmistrza, znajduje się w tutejszych barakach 11 chorych na cholera, a 3 osoby podejrzane o tę chorobę. 90 osób pozostaje pod obserwacją. Od dnia 28 b. m. wydarzyły się 3 wypadki śmierci, a od 20 b. m. ogółem 8 wypadków śmierci. Większość tych wypadków wynika skutkiem wypicia wody z rzeki.

Niemiecka wyprawa do bleguna.

Berlin. Zamiar urządzenia wyprawy do bleguna północnego o zaczyna przybierać kształty konkretne i protektorat nad wyprawą objął cesarz Wilhom.

Po zamknięciu numeru.

Kraków, 31 sierpnia. Wypadek na Wiśle. Dziś około godz. 11 przed południem powyżej mostu zwierzynieckiego, w czasie transportowania galarów w górę Wisły, 29 lat liczący filisak Jan Pertan wpadł pomiędzy dwa płynące galary i doznał zwichnięcia obu nóg. Rannemu pierwszej pomocy na miejscu udzielił przybyłe pogotowie ratunkowe, poczem przewiezło go do szpitala św. Zazara na oddział chirurgiczny prof. Rutkowskiego celem dokonania operacji.

Sprawa Spektora. Wiadomość, powtórzona przez niektóre krakowskie dzienniki za wiedeńską „Zelt”,

jakoby w Chrzanowie aresztowano brata bandyty, który dokonał swojego czasu głośniego napadu na bank ludowy w Rjece, Spektora, oraz jakiejś młodej żydówki, jest niezgodną z prawdą i zarówno policyj krakowskiej, jak i chrzanowskiej o tem nie wiadomo.

Kadencja wrześniowa rozpraw przed przysięgłymi rozpocznie się w dniu 9 września rozprawą pod przewodnictwem rady Ursla przeciw Katarzynie Dudek, oskarżonej o zbrodnię gwałtu publicznego.

W dniu 16 września rozpocznie się na pięć dni rozpisaną rozprawą przeciw znanemu włamywaczowi Gwidzad-Bodyńskiemu. Obwinionego bronić będzie z urzędu mecenas dr Gertler. Rozprawę prowadzić będzie radca Jasiewicz.

W rozkładzie rozpraw, rozpisanych na wrzesień, niema rozprawy przeciw Janinie Borowskiej, która sądzoną będzie prawdopodobnie dopiero w październiku.

Odpowiedzialny redaktor:

Konstanty Srokowski.

Wydawca:

Michał Konopiński.

NADESŁANE.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi).

Kupujcie!! Pocztówki artystyczne wydawnictwa „Wisła”

w Krakowie. Reprodukcy obrazów polskich malarzy, po 14 halery. — Wyrob polski krajowy!

MARYA

PRACOWNIA SUKIEŃ DAMSKICH

ulica Jagiellońska 9, II. p. 5199 4 3

Prof. Dr Bossowski

powrócił i ordynuje.

5344 4 4

Dr J. Zimmermann

5403 2 3 otworzył

kancelaryę adwokacką w Krakowie,

przy ul. św. Gertrudy 24. (vis-à-vis hotelu Royal).

BIURO ADWOKATÓW

Dra Bernarda Lauera

Dra Ignacego Lauera

przeniesionem zostało 5406

do domu przy ulicy Grodzkiej L. 33.

Dr Józef Sędzielski

Dentysta

przerwał ordynację do dnia 9 września z powodu zmiany mieszkania. 5455 2 2

Dr L. FRIEDMANN

lekarz chorób kobiecych

powrócił

i ordynuje od godz. 3—5 po południu przy ulicy Zielonej 1. 12, telef. nr 459

5459 2 5

Powrócił

Antoni Rybarski, właściciel zakładu dentystycznego w Jasle.

5411

Leczenie skrzywienia kręgosłupa i kończyn.

Gimnastyka lecznicza.

Zakład ortopedyczny

Dra Chlumskiego

docenta Uniwersytetu Jagiellońskiego, Zakład

WIEDENSKI BANK ZWIAZKOWY-FILIA W KRAKOWIE

Kapitał akcyjny 130 milionów koron.

Kraków, Rynek główny, Linia A-B 44.

Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Przyjmuje **władki** w rachunku bieżącym i na **książeczki wkładowe**. Podatek rentowy opłaca bank z własnych funduszy. Kupno i sprzedaż papierów wartościowych, walut i dewiz. Udziela pożyczek wekslowych i na zastaw papierów. Przyjmuje walory w przechowanie. Wypłaca kupony i wylosowane efekta. Przyjmuje wszelkie zlecenia giełdowe. Udziela ustnych i pisemnych wskazówek w tym kierunku.

2337 99 100

IGNACY SOBOLEWSKI Magazyn Towarów Bławatnych Towar doborowy. Ceny umiarkowane.

w Krakowie, przy ul. Grodzkiej 1. 3. i gotowej Konfekcji damskiej, oraz Pracownia sukien pod fachowym zarządem. UWAGA: Magazyn w niedziele i święta zamknięty.

Towarzystwo Stolarzy w Kalwarii Zebrzydowskiej Poleca P. T. Publiczności swój obficie zaopatrzony **Skład mebli i wyrobów tapicerskich** w Krakowie, ul. Wiślna 1. 3. Wyroby krajowe i własne. Meble z drzewa suszonego w suszarniach parowych. Gwarantuje jakość. Urządzenia pensjonatów i zakładów kąpielowych. Dział tapicerski prowadzi znany tapicer p. Alfons Wawrzecki. Główny magazyn w Kalwarii. — Wyroby Towarzystwa sprzedajemy tylko w własnych magazynach. — Pośredników nie mamy.

Krajowe Konserwy mięsne

a mianowicie: 4930 8 12
Baraninę z ryżem, Bigos myśliwski, Gulasz, Kielbase, Kielbaski z kapustą, Szynek, Wędzonkę, Poledwice wołową i wieprzową, Pasztet ze sarny, Pasztet turkystyczny i inne — poleca dla turystów, na polowania, wycieczki etc. — firma

A. Hawelka -- Kraków.

Inteligentnego ucznia z niższego gimn. mającego zarządek sklepu lub realnej przyjeżdżającego z prowincji z fotografiami i opisami świadectw, których się nie zwraca. 3719 28 0

Pomocnika

starszego, zdolnego ekspedienta przyjmującego zarządek sklepu F. & E. Zajaczkę i Lankosza, Lwów, Jagiellońska 3. Zgłoszenia z prowincji z fotografiami i opisami świadectw, których się nie zwraca. 3719 28 0

I. wiedeński koncesjonowany zakład używanych pojazdów i uprząży

ma zawsze na sprzedaż w bardzo wielkim wyborze bardzo piękne, od zamożnych osób pochodzące landa, pokryte jedno i dwukonne konie, facyony wszelkiego rodzaju, lekkie kabriolety, browny i t. d. Kupuje też całe urządzenia rozebranych pojazdów za gotówkę lub przyjmując w komis Karla Fischer Wiedeń, II, Praterstrasse 76, Hotel Nordbahn. Tel. 20107. 111 107 0

Winogrona kuracyjne

Deserowe 5 kg. K 4—
Śliwki węgierskie K 3—
Gruszkę deserowe K 4—
Jabłka deserowe K 3—
Melony cukrowe K 250
Kawony deserowe K 150
Pomidory świeże K 3—
Świeże ananasy w każdej porze wysyła

Owocarnia krajowa
PIOTR BEREZNIKI
Lwów, Pańska 11.
Kosz owoców deserowych mieszanych 4 korony. 5191 9 25

Jedyna na Kraków stała wystawa mebli

autentyczno-antycznych, oraz sprzedaż mebli antyczno-stylowych, w przepięknej inkrustacji, w drzewach machon, palisan, orzechow, różanem i innych, jakoteż mebli nowych i używanych, zwykłych bronzów, porcelany, pianina mało używanego i rozmaitych pięknych rzeczy artystycznych. Leopoldyna Machowska, Kraków, Szewska 5, I. p. 4950 5 0

Pełny i piękny biust

nadaje na pewno i na zawsze mój wypróbowany przezemnie samą i od 12 lat używany ze skutkiem środek domowy. Proszę zwrócić się do mnie z zaufaniem, jako do kobiety kobiety, która wynalazła ten rzeczywiście kupić chce. Nie używam krzykliwej reklamy, lecz pisemnie ręczę, jako jedyną właścicielką tajemnicy, za skutek w każdym wieku. Na odpowiedź załączę 2 marki po 10 h. Przesyłka dyskretna. Pani M. Jilek, Ołomuniec II. 5124 5 5

Akcyjne Towarzystwo

poszukuje do interesu dwóch panów sprytnych, z nienaganną przeszłością, do bezwzględnej objęcia posad. Warunki: stała płaca, a na podór dyety i zwrot wydatków, jakoteż osobna prowinia. Zgłoszenia z podaniem wieku i całego życiorysu pod „Akcyjne Towarzystwo Ubezpieczeń” poste restante Lwów, za kwitem inseratowym. 5291 2 2

Rządowo uprawniona
fabryka wód mineral. sztucz. i specjalnych leczniczych
pod firmą
K. RZĄCA I CHMURSKI W KRAKOWIE
przy ul. św. Gertrudy pod Nr. 4
wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez tow. Tow. wody mineralne sztuczne odpowiadające składem chemicznym wodom: BILIŃSKIEJ, GESSHÜBLERSKIEJ, SELTERSKEJ, VICHY, MARYENBADZKIEJ, HOMBURG, KISSINGEN, tudzież
specjalne lecznicze 36 67 0
jak: litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną, oraz wody lecznicze normalne z przepisu Prof. Jaworskiego.
Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie franco.

Do wynajęcia

od 1 października b. r.
róg ul. Floryańskiej i św. Marka 1. 28.

Lokal na kawiarnię z tarasem na I-szem piętrze, wejście z ul. Floryańskiej, 2 wspólnie salony, 5 pokoi i boczne ubikacje z wielkim tarasem.

Sklepy parterowe większe i mniejsze, 5 metrów wysokie, z centralnym ogrzewaniem.

Lokal parterowy wraz z suterienami i windą, nadający się na magazyn mebli.

Lokal restauracyjny z większej ilości ubikacji, parter. z ogromnym kompleksem w tym celu wybudowanych suterien i piwnic, ewentualnie z windą.

Mieszkanie 7 pokoi, duży przedpokój, łazienka, kuchnia, pokój służby i t. d. na III-ciem piętrze.

Mieszkanie 4 pokoje z alkową, duży przedpokój, łazienka, kuchnia i t. d. na III-ciem piętrze.

Mieszkanie 2 pokoje z alkową, duży przedpokój, łazienka i t. d. na II-giem piętrze.

Mieszkanie 2 pokoje z alkową, duży przedpokój, łazienka i t. d. na II-giem piętrze.

Ze światłem gazowym i elektrycznym.
Blizsza wiadomość między 5—6 godziną w handlu szkła, porcelany i lamp pod firmą W. Bazes, Rynek 35. 5270 4 6

Bardzo wielka ilość osób polepszyła swoje zdrowie i takowe utrzymuje przez używanie
FIGULEK PRZECZYSZCZAJĄCYCH D^{ca} CAUVIN'A
Środek popularny od dłuższego czasu, ekonomiczny, łatwy do użycia. Czyszcza krew, daje się zastosować prawie we wszystkich chorobach chronicznych jako: liszaje, reumatyzm, przestarczałe katary, dreszcze, zatkania, zanik pokarmu u kobiet, gruźlica, osłabienie nerwów, brak apetytu, w wszelkich zapaleniach, młodościach, anemii, złem trawieniu i powolnem funkcjonowaniu żołądka.
FIGULKI CAUVIN'a są do nabycia we wszystkich większych aptekach i hurtnicach, w PARYZU: Faubourg Saint-Denis, 147

Zjedn. austr. akcyjne towarzystwo żeglugi parowej
„AUSTRO-AMERICANA“
Regularna i bezpośrednia komunikacja z Austrii do Ameryki, Kanady i t. d.
Rozkład jazdy:
a) z Tryestu do Nowego Jorku:
Argentina 7 sierpnia
Laura 21 „
Martha Washington 2 września
Alice 11 „
Oceania 18 „
Argentina 25 „
Laura 9 października
Ceny zawierają już amer. kancki podatek (poglówne)
Dla pasażerów jadących przez Nowy-Jork do Kanady obniżają się powyższe ceny o K 20.—
b) z Tryestu do Argentyny przez Rio de Janeiro:
Sofia Hohenberg 19 sierpnia K 731.40 K 555.50 K 118.80
Francesca 30 września „ 731.40 „ 555.50 „ 118.80
Cena jazdy międzyokładowa Kraków-Rio de Janeiro K 158.80.
Zmiany zastrzeżone. 4615 7 0
Jeneralna Agencja dla Galicji i Bukowiny i sprzedaż kart okrętowych
Kraków, ul. Lubicz 7 (naprzeciw dworca kolejowego)
GOLDLUST i Sp. w Krakowie, ul. Błonia 2, oraz wszystkie prowincjonalne agencje. Biuro spedycyjno-komisowe.

Zmiana Lokalu!!
Niniejszem uprzejmie zawiadamiam, iż mój już od wielu lat istniejący fabryczny skład farb, lakierów, pokostów, artykułów do potrzeb domowych oraz wyrobów szczerzkarskich, pod firmą
L. Weindling, Kraków
(pod złotą gwiazdą) znajduje się obecnie
ul. Grodzka 26. (dom p. Suskiego) **Tel. 996.**
Wielki wybór perfumery, mydeł toaletowych, kremów i innych środków kosmetycznych, jakoteż wszelkich artykułów gumowych.
Dziękując za dotychczasowe zaufanie, proszę o dalsze łaskawe względy i kreślę się z głębokim szacunkiem
5152 7 10
L. Weindling.

STAR
amerykańska maszyna do pisania
jest bez konkurencji
wskutek niestępcanej trwałości (5 lat gwarancji)
Piękne pismo
Prosta konstrukcja
Cena Kor. 400, ewentualnie w ratach
Zastępca:
KRZYSZTOF KRZYSZTOFOWICZ,
4099 10 0 **Kraków, Kanonicza 4.**

ERGO
LAMPY WOLFRAM
oszczędza w porównaniu z 16 świecowymi lampami o zwykłych siatkach żarowych przy 60 halowej cenie prądu w 1000 godzin **24 korony.**
Najlepsza lampa z siatką metalową do wszelkich napięć i wszelkiej siły światła.
Osobliwość:
1000 H K lampy w miejsce światła tłurowego.
Wolfram - Lampen - Generalvertrieb
Wiedeń, I, Kolowratring 9.
Żądać we wszystkich elektrowniach, handlach hurtownych i u instalatorów wyraźnie **lampa Wolfram „Ergo“.** 5241 2 30
70%
prądu oszczędzająca lampa żarowa

Kajetan Dudziak

magazyn mebli i zakład tapicersko-dekorac. w Krakowie, ulica Floryańska L. 36. 5219 4 10
Poleca wszelkiego rodzaju meble i dekoracje po cenach niskich.

G. WINIWARTEA
Wiedeń, I, Getreidemarkt 8,
Walcownia rur ołowianych i fabryka rur z ołowiu, specjalne urządzenia do pocynkowania i poolewania blachy falistej i innych wyrobów dostarcza
najlepszej 1713 15 24
blachy pocynkowanej
która według orzeczenia krajowej stacji doświadczalnej przy szkole Politechnicznej we Lwowie z d. 30 lipca 1907 l. 201 wytrzymała na ciągnięcie 3300 kg. na 1 cm², a przy 40 zgięciach o 180° na wałku 4 mm. grubym **cynk nie odprysk**, zaś według świadectwa przemysłowego Stowarzyszenia upoważnionych budowniczych we Lwowie z d. 14 sierpnia 1907 i pierwszorzędnego powag budownictwa została za najlepszą uznana i jako taka używana przy budowach monumentalnych.
Wyłączna reprezentacja na Galicję i Bukowinę:
S. LILIENTHAL, Lwów, Telefon Nr 621.

Nauczycielka
władająca poprawnie jęz. francuskim i niemieckim, chcąc celem udzielania lekcji osiedlić się w Krakowie, otrzyma za 3 godziny dziennie (1½ rano, a 1½ wieczór) jako wynagrodzenie mieszkanie (osobny umeblowany pokój) i skromny dodatek pieniężny. Reflektantki zechcą zgłaszać się, załączając fotografie, pod adresem: **Piotr Larousse** poste restante Kraków. 5418 2 3

Dobrze rozwinięty wyrób rur cementowych
mający licznych odbiorców, jest z powodu stosunków rodzinnych do wydzierżawienia, względnie do sprzedania, pod bardzo przystępnymi warunkami. Blizsza wiadomość w przedsięwzięciu budowlanym Ignacego Goldbergera w Zabiehu pod Mor. Ostrawą. 5273 4 6

Śliwki węgierskie
kosz. 5 kg. za 250 koron, wysyła codziennie świeże **owocarnia krajowa, Piotr Berzeznicki, Lwów, Pańska 1. 11.** 4995 12 15

W Krakowie, ul. Straszewskiego L. 11 (naprzeciw Gimnazjum św. Anny)
LABORATORYUM
MIKROSKOPICZNO—CHEMICZNE
przeznaczone specjalnie dla badania i przeprowadzania ścisłych analiz moczu (rozbiór mikroskopiczno-bakteriologiczno-chemiczny) dla badania wszelkich płwocin, treści żołądkowej i krwi, Adolfa Bergera, austr. dyplomow. aptekarza i chemika.
5117 6 18

Na śluby
polowania i wycieczki, wynajmuje powozy, konie i samochody **Piotr Guzikowski, ulica Pedzichów 1. 18.** Telefon 336. 5218 5 5

Proszę nie zaniechać
przed zakupem instrumentów muzycznych zająć się darmo i opłatnie mego cennika głównego z 3000 ilustracjami.
Skrzypce dla początkujących już za K 4.80, 6.50, 8.—, 7.00 i wyżej. Smyczki po K —80, 1.—, 1.40, 1.80 i wyżej. Cytry, harmonie itd. również na składzie. Ryzyka niema. Dozwolona wymiana lub zwrot pieniędzy.
C. i k. nadw. dostawca **HANNS KONRAD,** Dom wysyłkowy wyrobów muzycznych w Brux Nr 149L, Czechy. 5414 20 20

K 515.000
tytułem głównej wygranej
15 **ciągnięć na rok** **15**
przez kupno następujących, bezwarunkowo losowania podlegających i zawsze odpowiadających się dających
sześciu oryginalnych losów:
Aust. losu czerwonego krzyża.
Włoskiego losu czerwonego krzyża.
Węg. losu czerwonego krzyża.
Losu Bazyliki.
Serbs. państw. losu tytoniowego.
Losu losów „Dobrego sera“.
Najbliższe dwa ciągnięcia już **1 i 14 września 1909 r.**
Wszystkie org. losy w ilości sześciu razem za gotówkę **K 209.75** lub tylko za darmo.
39 rat miesięcz. po K 6.—.
Jaz nastąpienie pierwszej raty zapewnienia natychmiastowe, wyłączne prawo gry na oryginalne losy przez władzę kontrolowaną.
Gazeta losowań „Neuer Wiener Mercur“ za darmo. 5411 5 5
Kantor wymiany
OTTO SPITZ, Wiedeń, I, Schottenring tylko 26
Ecke Gonzagagasse

Magister farmacji **J. LINK**

właściciel centralnej drogueryi i perfumeryi (składu aptecznego) w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej Nr. 1. oraz FILIA: w hotelu Europejskim, obok dworca kolejowego.

Utrzymuje na składzie w wielkim wyborze perfumy oryginalne i na wagę, pudry mydełka wszelkie, szczerki szczoteczki, środki kosmetyczne i toaletowe. — Wyroby gumowe i opatrunki, pasy brzuszne i przepuklinowe, opaski higieniczne dla Pań i t. p.
Zamiast wyrobów pruskich Znaną z dobroci **Wodę kolońską własnego wyrobu!!!!!!!**

Wysyła na prowincję — 2 razy dziennie. —

PODZIĘKOWANIE.

Nie będąc w możności osobiście podziękować tym wszystkim, którzy w smutnym obrzędzie pogrzebu ukończonej córki Józefy, dnia 23 b. m. udział wzięli, składam tą drogą Wielebnemu Duchownictwu miejscowemu i z okolicy, w szczególności każdemu katechecie Fijałkowi, który podczas ciężkiej choroby córki tak często ją odwiedzał i pocieszał, a następnie licząc Publiczności, która mimo złowionego deszczu — na miejsce wiecznego spoczynku zwiłkom towarzyszyła — nie mniej szczerze, jak serdecznie i gorąco „Bóg zapłać“.

Wadowice, 25 sierpnia 1909.
5450 **A. Szczepański.**

Do sprzedania! Cyfra koncertowa wraz ze stolikiem, firmy Joha. Cena 180 koron. Również do nabycia kompletne szkoły: Lercheo, Umlana, Enslcina i Ragotzkygo; jakoteż różne utwory na cyfrę. Wiadomość ul. Szlak 1. 34, parter, lewo. 5462 1 4

Pierze gesie

akubane, zupełnie nowe, do wypraw, w powodu wyjazdu do sprzedania. Wiadomość w „Pensjonacie Lithuania“ ul. Strodenska 1. 2, tamże do sprzedania kanapy, lustra, szafy. 5456 1 6

Poszukuje się agenta miejscowego do sprzedaży pasty na obuwie. Pano wie ze znajomościami fachowcami mają pierwszeństwo. — Zgłoszenia listowne przyjmuje Administracja „N. Reformy“ pod „Pasta“. 5457 1 3

Urządzenie biurowe kompletne z lampami gazowymi do sprzedania. Ulica Basztowa 27. Biuro M. Langrocka. 5444 1 3

BERNARD LIPPEL

dypłomowany nauczyciel muzyki przy ul. Starowiślniej 1. 35. 5468

Udziela lekcji gry na skrzypcach tak początkujących, jak uzupełniających, jak również palczonych przedmiotów: teorii muzyki (harmonii) alikwidi, akompaniamentu n. st. wiczenia ensamblowe za miesięczną opłatą 12 koron.

Do zamiany lub sprzedaży

dom nowy o 7 alkibach z piecami kaflowymi i ogrodem około pół morga. Do zamiany na dom większy obciążony w mieście, do kupna wystarczy trzecia część ceny. Upiakacje stosowne na interes, ogród na kręgielnie. Wiadomość u Ignacego Jastrzębskiego w Trzebinii. 5342 3 4

WIKTOR BARABASZ

skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 121 191 0

najlepsze instrumenta firm krajowych.

Wyłączne zastępstwo fabryk Bösendorfera, Ehrbar, Wirtha, Kottkiewicza. Zarazem najpraktyczniejsze krzesła do fortepianów.

Z dniem 1 września rozpoczyna się nauka w rząd. upraw. szkole gry na fortepianie, konserwatorzystki wiedeńskiej z egzaminem państwowym 5460 1 2

ADELI FISCHER

ul. Sławkowska 11.

Wpisy od godziny 10 do 12 przed południem.

L. 80528/1909. 5407 1 3

Ogłoszenie licytacji.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa rozpisuje niniejszym licytację ofertową na roboty ziemne i murarskie, wykonać się mające przy budowie nowego skrzydła Magistratu.

Odnosne plany i warunki robót wyłożone są w Budownictwie miejskim Oddział A., gdzie też można otrzymać wszelkie wyjaśnienia w godzinach urzędowych.

Termin licytacji upływa w dniu 20 września 1909 roku godzina 12 w południe.

Kraków, dnia 26 sierpnia 1909.

Do Polek!

Jeśli chcecie być pięknie i szlachetnie, nie kupujcie Panie pudru pruskiego, bo go zastępuje w zupełności polski

Puder tłusty „Mimoza“

a ma to wyższość nad wyrobami zagranicznymi, że daje zarobek polskiemu robotnikowi, zatrudniającemu w fabryce chemiczno-kosmetycznej „Mimosa“ w Podgórzu.

Nadto 5% od czystego zysku przeznacza się na dochód Kola Pań. Pow. Szkoły Ludowej w Krakowie.

Za 75 hal. dostanie pudelko pudru (wielkości pudru Leichnera za 1 kor.) w każdym składzie perfum i kosmetyków.

W Krakowie sprzedaje oprócz innych firma Reim i Spółka. 2787 45 0

MAGAZYN HENRYKA SCHWARZA

Kraków, ul. Grodzka 1. 13. Telefon 43.

Sprzedaż metrowa materiałów

na suknie, kostymy i bluzki. Wełny od K 3— za m., kapelusze, rękawiczki.

Własne pracownie.

Własne pracownie.

Ucznia

jednego lub dwu na stancję przyjmie nauczyciel szkół średnich.

Wiadomość przy ulicy Piotra Rosoła 1. 7, Nowa Wieś. 5452 1 6

WPISY

na prywatne lekcje zbiorowe, przygotowujące

do matury seminaryjnej

przyjmuje codziennie od godz. 11—1 i od 3—5 Matylda Szremerówna, Kraków, Pijarska 5.

Nauka rozpoczyna się 6 września. 5307 3 6

Wzorowa stancja

w inteligentnym domu dla pp. studentów szkół średnich lub panienek. Trojskiwka opieką, dozor w naukach. Warunki bardzo przystępne. Wiadomość: ulica Rakowicka 1. 19, II p. na prawo. 5404 2 2

Buchalter lub buchalterka

obeznana dokładnie z podwójną buchalterią zostanie zaraz przyjęta.

Oferty z dokładnym podaniem curriculum vitae, oraz żądania płacy, należy wnieść do: **Dyrekcji Tkalni mechanicznej „Krosno“ w Krośnie.** 5339 2 2

Kogokolwiek interesują

następujące pytania: 1) w jaki sposób mogę nauczyć się bez trudu i bez potrzeby kucia słówek i gramatyki na pamięć, a nawet bez powtarzania lekcji w domu, języka

angielsk., franc., niemieck., włoskiego lub rosyjskiego

tak, abym mógł biegle i poprawnie rozmawiać, czytać i pisać? 2) czy mogę dojść do tego celu w ciągu 6 do 8 mies. biorąc po trzy godziny tygodniowo lub w ciągu 3 do 4 miesięcy, biorąc godzinę codziennie? 3) czy jest możliwe, abym w ciągu 5 do 6 tygodni nauczył się tyle, abym mógł udać się w podróż? 4) czy jest możliwe, abym nauka obcych języków sprawiła mi raczej rozrywkę, niż wyczerpającą i nudną pracę? 5) czy podczas wykładów nauczyciele Instytutu Berlitza rzeczywiście wyłącznie używają języka uczącego się mającego, a wszystko jednak jest jasne i zrozumiałe? 6) czy każdy nauczyciel Instytutu Berlitz'a wyklada jedynie swój język ojczysty? 7) czy lekcji udziela się naprawdę od 8 rano aż do 10 wieczór? 8) czy można ewentualnie pobierać lekcje u siebie w domu, lub w Instytucie zupełnie osobno i w ścisłej dyskrety? 9) czy mógłbym skorzystać z bezpłatnej próbną lekcji? 10) czy nawet osoby w starszym wieku z zupełnym zaufaniem mogą przystąpić do nauki? 11) czy przyjmuje się także dzieci poniżej lat 12? — Zeżne zażądać bliższych wyjaśnień lub prospektu w biurze Instytutu The Berlitz Schools of Languages w Krakowie, przy ul. Floryańskiej 25. 5083 6 0

Jedną z największych austriackich fabryk pasów do ruchu poszukuje

zastępcy

mającego stosunki z przemysłowcami. Tylko osoby z pierwszorzędni poleceniami mogą liczyć na uwzględnienie.

Zgłoszenia pod G. 4928 przyjmuje Haasenstein et Vogler, Wiedeń, I. 4439

Konkurs.

Celem obsadzenia posady stróża przy rzeźni gminnej w Zabłociu przy Żywcu, rozpisuje Zwierzchność gminy konkurs z terminem wnoszenia podań do tutejszego urzędu gminnego do 20 września 1909.

Do posady tej przywiązana jest płaca roczna 480 koron, wolne mieszkanie, opał i oświetlenie.

Kandydat na tę posadę winien się wykaazać, że nie przekroczył 40-go roku życia, że umie czytać i pisać, jest nieposzlakowanym i jest obywatelom z kotłami parowymi (palaczem).

Bliższej wiadomości zasięgnąć może kandydat w kancelarii urzędu gminnego w godzinach urzędowych.

Zabłocie, dnia 27 sierpnia 1909.

Za Naczelnika gminy **Józef Munk.**

Szlifiernia szkła lustrowego

5436 1 10

i podlewarnia luster

A. Marańczaka i M. Woronieckiego

w Krakowie przy ul. Piotra Michałowskiego 2

wykonuje wszelkie czynności w zakresie szlifowania i facetowania szkiele, oprawy w ramy nikłowe, mosiężne itp., oraz wykonuje nowe lustra z własnego lub dostarczonego szkła, jakoteż podlewa zużyte, bez względu na format lub wielkość. Zakład zaopatrzony w najnowsze maszyny elektryczne, pod fachowem kierownictwem. **Ceny bardzo przystępne, wykonanie szybkie i staranne.**

Najtańsza okazjna sprzedaż

Krakowska Konkurencja

Szewska 1, I. piętro.

Już nadeszły:

5163 1 0

Wełny, jedwabie, flanele, sukna, barchany, szyrtyngi, płótna, prześcieradła, koce, dywany, firanki, kapy tiulowe, chustki, bielizna, trykoty, pończochy, skarpetki i t. p.

W sobotę sprzedaż resztek za bezcen.

Opinia publiczna najlepszą reklamą!

Bieliznę Stołową

białą i kolorową

Bieliznę Damską

i dla Panienek,

Kompletne wyprawy ślubne w wielkim wyborze po cenach

fabrycznych poleca 2063 23 0

Marya Prauss - Kraków - Rynek 7.

Piękne meble mahoniowe

pianola • Angelus, wanna z piecem, łóżko mosiężne angielskie, pianino, jadalnia dębowa, sofy, piece dauerbrandy i wiele innych mebli jest **bardzo tanio** z wolnej ręki do sprzedania.

Publiczna hala licytacyjna, Rynek gł. 16.

5332 2 3

Indyjskie druki

z kretonu, stylowe do ubrania sypialni, buduarów, łazienek, przedpokojów, jako to: portyery, firanki, draperye, serwety na stoły i łóżka, milion na ścianę, w wielkim wyborze u firmy

Dr Nleć i S-ka

magazyn orientalny, Kraków, Rynek 13.

5223 2 8

TANIE i OZDOBNE OGRODZENIA

HUTTER i SCHRANTZ, TOW. AKCYJNE, WIEDEN i PRAGA

Pierwsze austr. weg. ces. i król. wyłącznie uprzyw. fabryki wyrobów siatkowych.

Cenniki i kosztorysy wysyła darmo i opłatnie zastępstwo dla Galicji firma **D. KURZMANN, Kraków, Mostowa 12. Telefon 861.**

Polecamy ogrodzenia siatkowe, druciane i sztachetowe kute, bramy siatkowe lub kute, pawilony, altany, werandy, okna, konstrukcje dachowe, ganki, siatkowe ochrony do drzwi i okien i t. p. w zakres wchodzące przedmioty. Jako specjalności dostarczamy tanią siatkę drucianą, cynkowaną stosownie do ogrodzeń placów do gry „Lawn Tennis“, ogrodów, łąk, lasów i t. p. 1878 27 0

Recenzja „Nowej Reformy“ z dnia 13 października 1908 r.

Józefa Jezierskiego „Ilustrowany przewodnik po Krakowie i okolicy“. Ruk wydawnictwa siódmy. Kraków 1908/9. W szeregu wydawnictw tego rodzaju przewodnik p. Jezierskiego uchodzić może za wzór co do strony typograficznej, a pod względem informacyjnym jest dotychczas niezastąpiony. Rozszerzony co rok w treści i co rok obfitszy w ładne ilustracje, przewodnik p. Jezierskiego zawiera szczegółowe wskazówki, potrzebne dla zwiedzania miasta, oraz muzeów i galerii, podając doskonale opracowany katalog dzieł w naszych przybytkach sztuki. Szczegółowe informacje poprzedza krótka lecz treściwa historia m. Krakowa. W dziale ilustracji znajdujemy oprócz planu miasta, liczne rycinę gmachów i pomników miejskich, reprodukcję kurtyny w teatrze miejskim, podziemia Siemiradzkiego, „Polonii w okowach“ Matejki i wielu innych arcydzieł polskiego malarstwa.

Przewodnik p. Jezierskiego od pierwszego roku swego istnienia spotkał się z pochlebą oceną prasy i wszystkich kół, interesujących się Krakowem.

Przewodnik po Krakowie do nabycia w wszystkich księgarniach. Cena egz. broszur. i K, oprawno w płótno K 1.50. 2771 18 20

Z dobrego domu

panienki lub studentki, znajdą umieszczenie w inteligentnym domu. Opieka sumienna, warunki przystępne. — Ul. Karmelicka 22, II p., drzwi na lewo. 5099 4 6

Powozy nowe i używane

oraz wózki resorowe, bardzo starannie według najnowszych wzorów wykonane, po niskich cenach poleca

Stanisław Szymik, lakiernik powozów w Krakowie, ulica Niecała 4.

Odnawianie powozów wykonuje bardzo starannie po możliwie niskich cenach. 5405 2 6

STORY

patyczkowe, **zaułzy** deszczułkow. rolety płocienne z samowijacem prawdziwie amerykańskim najlepszej jakości po bardzo przystępnych cenach, poleca **Fabryka rolet i zaułzy** pod firmą

WŁADYSŁAW PEDZIWIATR

Dębinki przy Krakowie

ulica Podgórska 1. 16, dom własny.

Zamówienia na prowizję skutecznia się odwołanie. 2632 18 20

Środki owadogubne

Zacherlin, Dalmatin i na wagę proszek perski Andela i Boraks mielony.

Na muchy

Lep, Tanglefoot, Papier, Trzaski, Trzepaczki, Łapki, Siatki do okien.

Na pluskwy

Tynktura Hartmanna, Ting-Ting, Olin i Fuchsol.

Przeciw molom

Naftalina, Kamfora, Liście paczulowe, Piżmo, Papier juchtowy, **Mol**, Antimolina, Verminol i Pieprz biały la.

Rozpylacze do proszku i tynktury.

Polecają

Reim i Ska

Kraków, Rynek 37. 4838 3 3

Agenci

znajdą we wszystkich miejscowościach państwa bardzo wysoki zarobek, przez sprzedaż wyrobów firmy **Braunauer Melzrouleaux u. Jalousien Manufaktur** Hollmann & Merkel, Broomow (Braunau) Czechi. Zasięgnąć wiadomości o naszych korzystnych warunkach. Pożyczana koresp. niemiecka. 4867 4 4

Od 200 do 500 kor. miesięcznie

łatwo mogą zarobić osoby każdego stanu przez sprzedaż prawie dowolnych w państwie austriackim losów i papierów wartościowych. Zgłoszenia listownie: Effectenbank, Budapest V., Honwedgasse 4. 4886 9 12

Do rodziców i opiekunów.

Przyjmę 4 studentów klas od I do IV szkół średnich z całkowitem utrzymaniem, mieszkaniem, opalem, światłem i obsługą; pokój osobny widny, słoneczny, suchy, obok plant tuż przy Gimnazjum, **ludzie z bezpłatną pomocą w nauce codziennie**, z gwarancją za wynik dobrych świadectw, (opieka troskliwa, dom katolicki) **tylko po 50 koron miesięcznie**. Wiadomość J. S. R. Kraków, ul. Podzamcze 1. 20, II. p. ofiary na lewo. 4889 10 10

Krupnicza 16, II. p. u p. Tomaszewskiej.

Do wynajęcia pokoje z komfortem urządzone, również kształcąca się młodzież znajdzie wygodne pomieszczenie, z utrzymaniem lub bez. 4906 12 15

Panienki inteligentne

uczęszczające do zakładów naukowych, znajdują mieszkanie z całym utrzymaniem u wdowy po rejeńcu. Mieszkanie piękne, słoneczne, z wygodami i łaźnią, warunki przystępne. Kraków, ul. Swo-boda 3, I. piętro. 4892 4 4

Uczniowie lub panienki znajdą mieszkanie z całym utrzymaniem przy ul. Szlak 1. 31, parter, na lewo. 5178 6 8

Szkoła dramatyczna Michała Przybyłowicza

Kraków, ul. Strzelecka 19.

Lekcyje udzielają: pp. Michał Przybyłowicz i Stanisław Stanisławski. — Zgłoszenia codziennie od godziny 12—1. 5118 7 10

Najprzedniejsza HERBATE CEYLON

„Rangalla Ceylon Tea“

pod własną marką ochronną „Palma“, importowaną wprost z Ceylonu, a urządzenie chem. badania, po cenie:

Nr 1 opakow. czerw.-złote K 1.40 za 125 gr

Nr 2 „fiolk.-złote K 0.75 za 62½ gr

przy odbiorze 1 kg. naraz, franko opakowanie i porto do każdej miejscowości

Austro-Węgier — poleca

A. HAWELKA W KRAKOWIE

Ces. i król. Dost. Dworu Austr.-Węg. i król. Grecji.

Dla pp. kupców i kółek rolniczych odpowiedni opast. 4799 8 8

Nowość! Warszawianka! Czekolada wyborna mała słodka wyrobu fabryki cukrów, czekolady i herbatników

ADAMA PIASECKIEGO

w Krakowie 4348 37 0

ul. Długa 12 — ul. Floryańska 2.

Miod patoka kuracyjny i deserowy w 5 kg. puszkach wysyta opłatnie po 7 K, ks. Wł. Mikitka, proboszcz w Kupczyńcach, p. Denysów. 4056 11 0

W pobliżu Gimnazjum św. Anny wygodnie mieszkanie z całym utrzymaniem dla pp. Studentów u matki nauczyciela szkół średnich. Kraków, ul. Podzamcze 1. 3, parter na prawo. 4940 3 3

Zakład automobilowych dorożek

Piotra Guzikowskiego i Sp.

Kraków, ul. Długa 36. Telefon 336.

Wynajmuje na godziny, dni, miesiące, oraz na śluby. 4961 11 11

Krupnicza Nr 9, I p.

PENSION „MODESTE“

Pokoje na czas krótki i długi. — Obiady w domu i na miasto. 5097 5 6

URZĘDNIK

izraelita, lat 23, obznajmiony z buchalterią i korespondencją polską i niemiecką, piszący biegle na maszynie poszukuje posady od 1 października. Zgłoszenia pod O. S. posto restante Jazowsko, za okazaniem kwitu inasorawego. 5315 3 3

Studenci znajdują pomieszczenie, zdrowy, obity wikt i dozor w naukach przy ulicy Krowoderskiej L. 49, I. p., drzwi na lewo. 5025 8 10

Landolet

mało używany, na 4 osoby, na pneumatykach i żelaznych kołach. Faceton pokłryły Weisera używany do sprzedania. Stefan Madry, Kraków, ul. Franciszkańska 4. 5060 6 6

Ucznia

poszukuje zakład fotograficzny Kuczyńskiego i Gurltera, Kraków, Pałac Spiski 5090 4 4

Panienki

uczęszczające do szkół, znajdują pomieszczenie z całodziennym utrzymaniem. Warunki przystępne. Konwersacja francuska bezpłatnie. Fortepian na miejscu **Ulica Czysta Nr 3, II p.** na lewo. 5110 7 7